

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑

ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน



หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑		
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คนเป็นที่พึ่งแห่งตน		
รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑	รายวิชาภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๑๐ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ป.๕/๕ วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต
- ป.๕/๘ มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

- ป.๕/๔ พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา
- ป.๕/๕ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

- ป.๕/๓ เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น
- ป.๕/๔ ใช้คำราชาศัพท์

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

- ป.๕/๑ สรุปรื่องจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
- ป.๕/๒ ระบุมารู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง
- ป.๕/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม

๒.สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การวิเคราะห์องค์ประกอบและคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดี วรรณกรรม รวมทั้งการศึกษา วิเคราะห์คำราชาศัพท์ ภาษาถิ่น การพัฒนาทักษะการพูดรายงานหน้าชั้นเรียน ทั้งหมดเป็นพื้นฐานความรู้และทักษะสำคัญประการหนึ่งที่มีส่วนช่วยสร้างความเข้าใจเรื่องความหลากหลาย ความแตกต่างระหว่างบุคคลและการเห็นคุณค่าในตนเองซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญในการจัดการปัญหา ความขัดแย้งในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- ๑) บอกหลักการสรุปเรื่องจากเรื่องที่อ่านได้
- ๒) บอกหลักการวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดีได้
- ๓) บอกหลักการวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่องที่อ่านได้
- ๔) บอกหลักการวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
- ๕) บอกความหมายของคำราชาศัพท์ได้
- ๖) บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้
- ๗) บอกหลักการพูดรายงานได้

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑) เขียนสรุปเรื่องตนเป็นที่พึงแห่งตนได้
- ๒) อธิบายข้อคิด คุณค่าจากเรื่องที่อ่านได้
- ๓) เขียนอธิบายคุณค่าเรื่องผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญได้
- ๔) เขียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน
- ๕) เขียนและบอกความหมายของคำราชาศัพท์จากเรื่องที่อ่านได้
- ๖) จัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์ได้
- ๗) เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้
- ๘) วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้
- ๙) เขียนแผนภาพความคิดสรุปคุณค่าภาษาถิ่นได้
- ๑๐) พูดรายงานเรื่องที่ศึกษาค้นคว้าได้

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- ๑) นำความรู้และข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้
- ๒) เห็นคุณค่าของเรื่องที่อ่าน
- ๓) นำคุณค่าและข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- ๔) บอกประโยชน์ที่ได้จากการอ่านและนำไปใช้ชีวิตได้
- ๕) บอกความสำคัญของการใช้คำราชาศัพท์ได้
- ๖) รักความเป็นไทย
- ๗) มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๔.๑ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาและสร้างทักษะชีวิตได้

๔.๒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

๔.๓ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านและนำความรู้ไปแก้ปัญหาในชีวิตได้

๔.๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอดในการเรียนได้

๔.๕ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอด สื่อสารกับผู้อื่นต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ

๔.๖ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) พุดสื่อสารรายงานผลการศึกษาค้นคว้า และตอบคำถามประเด็นข้อสงสัยต่าง ๆ ได้

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๑ ใฝ่เรียนรู้

๕.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านสรุปเรื่องจากวรรณคดี
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
- ๓) ใบงานที่ ๓ เรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่องที่อ่าน
- ๔) ใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
- ๕) ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)
- ๖) ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)
- ๗) ใบงานที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)
- ๘) ใบงานที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)
- ๙) ใบงานที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

๑) เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดี

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การสรุปความรู้	สรุปความรู้ตรง ประเด็นถูกต้อง ครบถ้วนตามเนื้อหา ของเรื่อง	สรุปความรู้ตรง ประเด็นถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	สรุปความรู้ตรงประเด็น ถูกต้องร้อยละ ๖๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	สรุปความรู้ไม่ตรง ประเด็นถูกต้อง ร้อยละ ๔๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง
๒. การเขียน อธิบายข้อคิด	เขียนข้อคิดตรง ประเด็นแสดง เหตุผล สอดคล้อง กับเรื่อง	เขียนข้อคิดตรง ประเด็น สอดคล้องกับเรื่อง	เขียนข้อคิดได้บางส่วน สอดคล้องกับเรื่อง บางส่วน	เขียนข้อคิดได้ น้อยมากและไม่ ตรงประเด็น
๓. การนำข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	เขียนข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ อย่างถูกต้องและ ใช้ได้จริง	เขียนข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ และใช้ได้จริง	เขียนข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ บางส่วน	เขียนข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้น้อย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๐ - ๑๒ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๗ - ๙ หมายถึง ดี

คะแนน ๔ - ๖ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๓ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๒) เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การรวบรวม คำศัพท์	รวบรวมคำศัพท์ได้ ๑๐ คำหรือมากกว่า	รวบรวมคำศัพท์ได้ ๘-๙ คำ	รวบรวมคำศัพท์ได้ ๖-๗ คำ	รวบรวมคำศัพท์ ได้ต่ำกว่า ๕ คำ
๒. การเขียนสะกด คำ	เขียนสะกดคำ ถูกต้องทั้งหมด	เขียนสะกดคำ ผิด ๒-๔ คำ	เขียนสะกดคำ ผิด ๕-๗ คำ	เขียนสะกดคำ ผิด มากกว่า ๗ คำ
๓. การเขียน อธิบายความหมาย	การเขียนอธิบาย ความหมายของคำ ถูกต้องทั้งหมด	การเขียนอธิบาย ความหมายของ ไม่ถูกต้อง ๒-๔ คำ	การเขียนอธิบาย ความหมายของ ไม่ถูกต้อง ๕-๗ คำ	การเขียนอธิบาย ความหมายของ ไม่ถูกต้องมากกว่า ๗ คำ
๔. ความสะอาด เป็นระเบียบ	เขียนได้สะอาด เป็นระเบียบ แสดงออกถึง ความประณีต ตั้งใจ	ส่วนใหญ่สะอาด เป็นระเบียบ แต่ยังมี ข้อบกพร่อง เล็กน้อย	ความสะอาด ความมีระเบียบ มีข้อบกพร่อง ค่อนข้างมาก	ความสะอาด ความมีระเบียบ มีข้อบกพร่องมาก
๕. การส่งงานตรง ตามกำหนดเวลา	ส่งงานตรงตามเวลา ที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๑-๒ วัน	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๓-๔ วัน	ส่งงานช้ากว่า เวลาที่กำหนด ๕ วัน ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๓) เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนอธิบายคุณค่าและข้อคิด

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การอธิบาย คุณค่าด้านเนื้อหา	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาได้ตรงประเด็น ถูกต้องตามตาม เนื้อหาทั้งหมด	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	อธิบายคุณค่าด้านเนื้อหา ได้ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาได้ แต่ไม่ ตรงประเด็น
๒. การอธิบาย คุณค่าด้าน วรรณศิลป์	อธิบายคุณค่า ด้านวรรณศิลป์ได้ตรง ประเด็นถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	อธิบายคุณค่า ด้านวรรณศิลป์ได้ ตรงประเด็นถูกต้อง ตามเนื้อหาเป็นส่วน ใหญ่	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ตรง ประเด็นถูกต้องตาม ประเด็นเนื้อหาบางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ บางส่วน แต่ไม่ ตรงประเด็นตาม เนื้อหา
๓. การอธิบาย คุณค่าด้านสังคม	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมได้ตรงประเด็น ถูกต้องตามเนื้อหา ทั้งหมด	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมได้ตรง ประเด็นถูกต้อง ตามเนื้อหาเป็น ส่วนใหญ่	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมได้ตรงประเด็น ถูกต้องตามประเด็น เนื้อหาบางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมได้บางส่วน แต่ไม่ตรงประเด็น ตามเนื้อหา
๔. การอธิบาย คุณค่าด้าน การนำไปใช้	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ได้ ตรงประเด็นถูกต้อง ตามตามเนื้อหา ทั้งหมด	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ได้ แต่ไม่ตรงประเด็น
๕. การสรุปข้อคิด	สรุปข้อคิดได้ ตรงประเด็น ถูกต้องตามตาม เนื้อหาทั้งหมด	อธิบายข้อคิด ได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	อธิบายข้อคิด ได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	อธิบายข้อคิด ได้แต่ไม่ตรง ประเด็น

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



๔) เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การวิเคราะห์ เรื่องที่อ่าน	- วิเคราะห์เรื่องที่ อ่านได้ถูกต้อง - แยกองค์ประกอบ ของเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้อง - วิเคราะห์ ข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นได้ถูกต้อง - ให้ข้อเสนอแนะที่ เหมาะสม	ปฏิบัติได้ ๓ ใน ๔ องค์ประกอบ	ปฏิบัติได้ ๒ ใน ๔ องค์ประกอบ	ปฏิบัติได้ ๑ ใน ๔ องค์ประกอบ
๒. การแสดง ความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	- แสดงความรู้ ความคิดเห็น สัมพันธ์กับเรื่องที่ฟัง และดู - แสดงเหตุผลและ ยกตัวอย่างชัดเจน - ใช้ภาษาถูกต้องกับ เรื่องและเหตุการณ์ - แสดงความคิดเห็น เชิงเสนอแนะ มี แนวทางปฏิบัติ	ปฏิบัติได้ ๓ ใน ๔ องค์ประกอบ	ปฏิบัติได้ ๒ ใน ๔ องค์ประกอบ	ปฏิบัติได้ ๑ ใน ๔ องค์ประกอบ
๓. บอกข้อคิดได้	- บอกข้อคิดจาก เรื่องได้ถูกต้อง ตรงประเด็น	บอกข้อคิดจาก เรื่องได้เป็นส่วน ใหญ่	บอกข้อคิดจากเรื่องได้ เป็นบางส่วน	บอกข้อคิดจาก เรื่องไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๐ - ๑๒	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๗ - ๙	หมายถึง	ดี
คะแนน	๔ - ๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑ - ๓	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



๕) เกณฑ์การประเมิน เรื่อง คำราชาศัพท์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การเขียนรวบรวมคำศัพท์	เขียนรวบรวมคำศัพท์ได้ ๑๐ คำหรือมากกว่า	เขียนรวบรวมคำศัพท์ได้ ๘-๙ คำ	เขียนรวบรวมคำศัพท์ได้ ๖-๗ คำ	เขียนรวบรวมคำศัพท์ได้ต่ำกว่า ๖ คำ
๒. การบอกความหมายของคำราชาศัพท์	บอกความหมายของคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง ๙-๑๐ คำ	บอกความหมายของคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง ๗-๘ คำ	บอกความหมายของคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง ๕-๖ คำ	บอกความหมายของคำราชาศัพท์ได้น้อยกว่า ๕ คำ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๕ - ๖ หมายถึง ดี

คะแนน ๓ - ๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



๖) เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ของข้อมูล	ระบุเนื้อหาสำคัญได้ ตรงประเด็น ถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	ระบุเนื้อหาสำคัญได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	ระบุเนื้อหาสำคัญได้ ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	ระบุเนื้อหาสำคัญ ได้ แต่ไม่ตรง ประเด็น
๒. การเรียงลำดับ เนื้อหา	เรียงลำดับเนื้อหาได้ ตรงประเด็น ถูกต้องตามเนื้อหา ทั้งหมด	เรียงลำดับเนื้อหา ได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	เรียงลำดับเนื้อหาได้ ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	เรียงลำดับเนื้อหา ได้แต่ไม่ตรง ประเด็น
๓. ความตรงต่อ เวลา	เสร็จตามเวลาที่ กำหนด	-	-	ไม่เสร็จตามเวลา ที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑๐ - ๑๒ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๗ - ๙ หมายถึง ดี

คะแนน ๔ - ๖ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๓ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

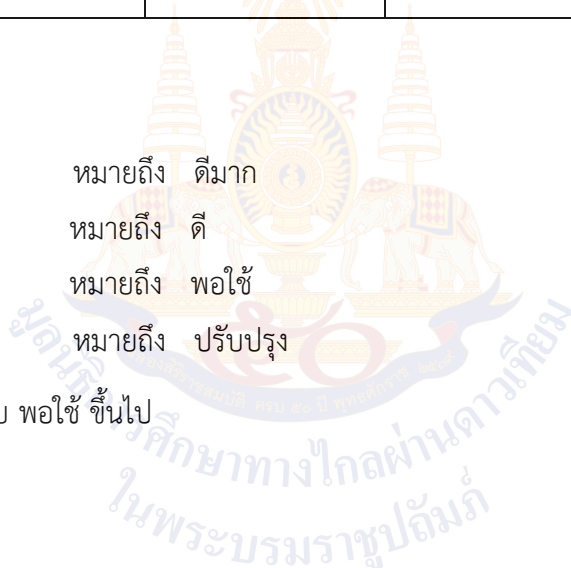
๓) เกณฑ์การประเมิน การเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกร ความหมายของ ภาษาถิ่นได้	บอกความหมายของ ภาษาถิ่นได้ตรง ประเด็นถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมายของ ภาษาถิ่นได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้ แต่ไม่ตรงประเด็น
๒. เปรียบเทียบคำ ภาษาถิ่นได้	เปรียบเทียบคำ ภาษาถิ่นได้ ตรง ประเด็นถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	เปรียบเทียบคำ ภาษาถิ่นได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	เปรียบเทียบคำภาษา ถิ่นได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	เปรียบเทียบคำ ภาษาถิ่นได้แต่ ผิดพลาดเยอะ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๗ - ๘	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๕ - ๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๓ - ๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ - ๒	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



๘) เกณฑ์การประเมิน การวิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกร ความหมายของ ภาษาถิ่นได้	บอกความหมายของ ภาษาถิ่นได้ตรง ประเด็นถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมายของ ภาษาถิ่นได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้ แต่ไม่ตรงประเด็น
๒. วิเคราะห์ความ แตกต่างของ ภาษาไทย มาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้	วิเคราะห์ความ แตกต่างของ ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้ ตรงประเด็นถูกต้อง ตามเนื้อหาทั้งหมด	วิเคราะห์ความ แตกต่างของ ภาษาไทย มาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	วิเคราะห์ความแตกต่าง ของภาษาไทย มาตรฐานและภาษาถิ่น ได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	วิเคราะห์ความ แตกต่างของ ภาษาไทย มาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้แต่ ผิดพลาดเยอะ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๕ - ๖ หมายถึง ดี

คะแนน ๓ - ๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

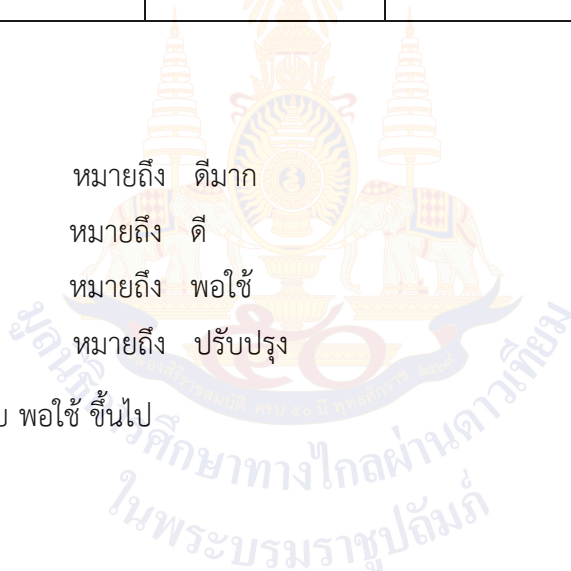
๙) เกณฑ์การประเมิน การสรุปคุณค่าภาษาถิ่น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บ อ ก ความหมายของ ภาษาถิ่นได้	บอกความหมายของ ภาษาถิ่นได้ตรง ประเด็นถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมายของ ภาษาถิ่นได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้ แต่ไม่ตรงประเด็น
๒. สรุปคุณค่า ภาษาถิ่นได้	สรุปคุณค่าภาษาถิ่น ได้ ตรงประเด็น ถูกต้องตามเนื้อหา ทั้งหมด	สรุปคุณค่าภาษา ถิ่นได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	สรุปคุณค่าภาษาถิ่นได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	สรุปคุณค่าภาษา ถิ่นได้แต่ผิดพลาด เยอะ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๗ - ๘	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๕ - ๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๓ - ๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ - ๒	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



๑๐) เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดรายงาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การเรียบเรียง	นำเสนอข้อมูล ถูกต้องทุกประเด็น ลำดับต่อเนื่องเข้าใจ ง่ายวิธีนำเสนอ น่าสนใจ	นำเสนอข้อมูล ถูกต้องร้อยละ ๘๐ ลำดับต่อเนื่อง	นำเสนอข้อมูลถูกต้อง ร้อยละ ๗๐ ลำดับ วกวน	นำเสนอข้อมูล ถูกต้อง ต่ำกว่า ร้อยละ ๔๐ ลำดับ ข้อมูลวกวน
๒. เนื้อหา	ถูกต้องทุกหัวเรื่อง ตอบคำถามพร้อม กับอธิบายและ เพิ่มเติมตรงหัวเรื่อง	ถูกต้องร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ตอบคำถาม ตรงหัวเรื่อง	ถูกต้องร้อยละ ๗๐ ตอบคำถามตรงหัวเรื่อง บางส่วน	ไม่ถูกต้องและไม่ สามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับ เรื่อง
๓. สื่อประกอบ	มีและใช้สื่อประกอบ ที่อธิบายเสริม เนื้อหาและ สอดคล้องกับวิธีการ นำเสนอ	มีและใช้สื่อ ประกอบเนื้อหา และวิธีการนำเสนอ	มีและใช้สื่อประกอบแต่ ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา และวิธีการนำเสนอ	ไม่มีสื่อประกอบ
๔. บุคลิกภาพ	ยืนในท่าที่เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ตัวหนังสือ ไม่ชี้หรือ ส่ายหน้าตาม ตัวอักษร	ยืนในท่าที่ เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ตัวหนังสือ ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	ยืนในท่าที่ไม่เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ส่ายหน้าตามตัวหนังสือ ถูกต้องเป็นส่วนน้อย	ยืนในท่าที่ไม่ เหมาะสม ใช้นิ้วชี้ ตามตัวอักษร และส่ายหน้าตาม ตัวอักษร
๕. น้ำเสียง	พูดชัดเจนและออก เสียงคำถูกต้องได้ยิน เสียงการนำเสนอ ทั่วถึง	พูดชัดเจน และ ออกเสียงคำ ถูกต้อง ได้ยินเสียง การนำเสนอเป็น ส่วนใหญ่	พูดค่อยและออกเสียง คำไม่ถูกต้อง ได้ยิน เสียงไม่ชัดเจน	พูดพึมพำ พูดค่อย ออกเสียงคำไม่ ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๑ - ๑๕	หมายถึง ดี
คะแนน ๖ - ๑๐	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ - ๕	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- นำความรู้และข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาและสร้างทักษะชีวิตได้

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ความเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาและสร้างทักษะชีวิตได้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการสรุปเรื่องจากเรื่องที่ได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- เขียนสรุปเรื่องตนเองเป็นที่พึ่งแห่งตนได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนคิดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองเขียนลงไปให้มากที่สุด โดยครูจับเวลา ๒ นาที ด้วยถามคำถามดังนี้</p> <p>ครู : กิจกรรมที่นักเรียนทำได้ด้วยตนเองมีอะไรบ้าง</p> <p>๒. ครูกล่าวเชื่อมโยงการตอบคำถาม จากกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำ นักเรียนจะเห็นว่ากิจกรรมที่สามารถทำได้ด้วยตนเองมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับทักษะของนักเรียนแต่ละบุคคล ซึ่งทักษะต่าง ๆ เหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง</p>	<p>๑. นักเรียนทำกิจกรรมกระตุ้นความคิด คือ เขียนกิจกรรมที่สามารถทำได้ด้วยตนเอง เริ่มจากนักเรียนสนทนากับครู โดยตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>นักเรียน : <u>แนวคำตอบ</u> กรอกน้ำ ทำการบ้าน อ่านหนังสือ ซักผ้า ทำอาหาร เก็บออมเงิน</p> <p>๒. นักเรียนร่วมสรุปกิจกรรมกับครู</p>	<p>- สื่อ</p> <p>PowerPoint</p> <p>เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดีหรือวรรณกรรม</p>		<p>วิธีการ</p> <p>๑. ประเมินการตอบคำถาม</p> <p>๒. ตรวจใบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดีหรือวรรณกรรม</p> <p>๓. สังเกตพฤติกรรม</p> <p>๔. ประเมินความสามารถในการนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไข</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- นำความรู้และข้อคิดไปปรับใช้ได้</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>- ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>๓. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ดังนี้ ครู : “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” นักเรียนคิดถึงสิ่งใด</p> <p>๒. ครูนำบัตรย่อยกรองขึ้นบนหน้าจอแล้วถามคำถาม ดังนี้ ครู : บัตรย่อยกรอง “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” เป็นบัตรย่อยกรองประเภทใด</p> <p>๓. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มร่วมกันศึกษา และวิเคราะห์เรื่อง ดังนี้ ผู้ประพันธ์เรื่อง ที่มาของเรื่อง วัตถุประสงค์ในการแต่ง ลักษณะคำประพันธ์ ลักษณะการแต่ง เนื้อเรื่องสรุป</p>	<p>๓. นักเรียนทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>๑. นักเรียนแสดงความคิดเห็น ดังนี้ (ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของนักเรียน)</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถาม “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” ดังนี้ นักเรียน : บัตรย่อยกรองประเภทกลอนแปด</p> <p>๓. นักเรียนแบ่งกลุ่มร่วมกันศึกษา และวิเคราะห์เรื่อง</p>	- ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดี		<p>ปัญหาและสร้างทักษะชีวิตได้</p> <p>๕. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>เครื่องมือ</p> <p>๑. คำถามสำคัญ</p> <p>๒. แบบประเมินการวิเคราะห์วรรณคดีหรือวรรณกรรม</p> <p>๓. แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๔. ครูสุ่มกลุ่มนักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ๒-๓ กลุ่ม	๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน			๔. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
	๕. ครูและนักเรียนสรุปกิจกรรม และเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามก่อนทำใบงาน	๕. นักเรียนสรุปกิจกรรม และสอบถามข้อสงสัย	- สื่อ PowerPoint	- ใบงานที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์	
	ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูชี้แจงการทำใบงานและมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์จากวรรณคดี ๒. ครูเดินดูนักเรียนระหว่างการทำใบงานที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดี (โดยครูคอยชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลระหว่างปฏิบัติกิจกรรม) ๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานร่วมกัน	๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงในการทำใบงานที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดี ๒. นักเรียนลงมือทำใบงานที่ ๑ ใบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดี (หากไม่เข้าใจสามารถยกมือสอบถาม) ๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานพร้อมครู	เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดีหรือวรรณกรรม	วิเคราะห์วรรณคดีหรือวรรณกรรม	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามสรุปบทเรียน ดังนี้ ครู : นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการเรียนเรื่อง “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน”</p> <p>๒. ครูบอกสิ่งที่นักเรียนจะต้องเตรียมในการ เรียนครั้งถัดไป</p>	<p>๑. นักเรียนตอบคำถามสรุปบทเรียน นักเรียน : ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการพึ่งพาตนเอง มีความอดทน ความมานะพยายาม</p> <p>๒. นักเรียนจดสิ่งที่ต้องเตรียมในการเรียน ครั้งถัดไป</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง การ วิเคราะห์ วรรณคดีหรือ วรรณกรรม</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดีหรือวรรณกรรม
- ๒) ใบงานที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดีหรือวรรณกรรม
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดีหรือวรรณกรรม

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดีหรือวรรณกรรม

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการสรุปเรื่อง จากเรื่องที่อ่าน	- ประเมินการตอบ คำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนสรุปเรื่องตนเองเป็นที่พึงแห่ง ตนเอง	- ตรวจใบงานที่ ๑ เรื่อง การสรุปเรื่อง จากวรรณคดีหรือ วรรณกรรม	- แบบประเมิน การสรุปเรื่องจาก วรรณคดีหรือ วรรณกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นำความรู้และข้อคิดไปปรับใช้	- สังเกตพฤติกรรม	- แบบประเมิน พฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้และ กระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหา และสร้างทักษะชีวิตได้	- ประเมิน ความสามารถ ในการนำความรู้ และกระบวนการ เรียนรู้ไปแก้ไขปัญหา และสร้างทักษะชีวิตได้	- แบบประเมิน สมรรถนะด้าน การใช้ทักษะชีวิต	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรม ของนักเรียน	- แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดี

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การสรุปความรู้	สรุปความรู้ตรง ประเด็นถูกต้อง ครบถ้วนตามเนื้อหา ของเรื่อง	สรุปความรู้ตรง ประเด็นถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	สรุปความรู้ตรงประเด็น ถูกต้องร้อยละ ๖๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	สรุปความรู้ไม่ตรง ประเด็นถูกต้อง ร้อยละ ๔๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง
๒. การเขียน อธิบายข้อคิด	เขียนข้อคิดตรง ประเด็นแสดง เหตุผลสอดคล้องกับ เรื่อง	เขียนข้อคิดตรง ประเด็น สอดคล้องกับเรื่อง	เขียนข้อคิดได้บางส่วน สอดคล้องกับเรื่อง บางส่วน	เขียนข้อคิดได้ น้อยมากและไม่ ตรงประเด็น
๓. การนำข้อคิดไป ใช้ในชีวิตประจำวัน	เขียนข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ อย่างถูกต้องและ ใช้ได้จริง	เขียนข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ และใช้ได้จริง	เขียนข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ บางส่วน	เขียนข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้น้อย

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๐ - ๑๒ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๗ - ๙ หมายถึง ดี
 คะแนน ๔ - ๖ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ - ๓ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดี
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

แนวทางการวิเคราะห์วรรณคดี

กรวิเคราะห์วรรณคดี ผู้อ่านควรอ่านเข้าใจเรื่องก่อน ซึ่งการอ่านเข้าใจเรื่อง แล้วจึงพิจารณาองค์ประกอบของเรื่องที่ละเอียดถี่ถ้วน ไม่ว่าจะเป็น ผู้ประพันธ์เรื่อง ที่มาของเรื่อง วัตถุประสงค์ในการแต่ง ลักษณะคำประพันธ์ ลักษณะการแต่ง เนื้อเรื่องสรุป รวมถึงคุณค่าที่ได้รับจากเรื่อง

การทำความเข้าใจเรื่องเบื้องต้น ผู้อ่านอาจใช้วิธีการดังนี้ คือ

๑. อ่านเรื่องให้เข้าใจทั้งหมด
๒. ตั้งคำถามจากเรื่องว่า “ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ผลเป็นอย่างไร”
๒. พิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ ของเรื่องที่อ่าน
๓. พิจารณาคุณค่าที่ได้รับจากเรื่อง



ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านสรุปเรื่องจากวรรณคดี
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปเรื่องผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญตามประเด็นที่กำหนดให้

๑. ผู้ประพันธ์เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน คือ

๒. ที่มาของเรื่อง คือ

๓. วัตถุประสงค์ในการแต่ง คือ

๔. ลักษณะคำประพันธ์ คือ

๕. ลักษณะการแต่ง

๔. ถอดความบทร้อยกรองเรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

.....

.....

.....

๕. ข้อคิดที่ได้จากบทร้อยกรองเรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

.....

.....

.....

๖. นักเรียนจะสามารถนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

เฉลยใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านสรุปเรื่องจากวรรณคดี
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปเรื่องผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญตามประเด็นที่กำหนดให้

๑. ผู้ประพันธ์เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน คือ เพิ่ม สวัสดิ์วรรณกิจ
๒. ที่มาของเรื่อง คือ คัดมาจาก “บทประพันธ์อภินิหารสุภาพบุรุษ”
๓. วัตถุประสงค์ในการแต่ง คือ เพื่อให้เป็นคติสอนใจ
๔. ลักษณะคำประพันธ์ คือ กลอนสุภาพ จำนวน ๔ บท
๕. ลักษณะการแต่ง อธิบายความในพุทธภาษิต “อตตahi อตตโน นาโถ” ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

๔. ถอดความบทร้อยกรองเรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

คนเราอย่าคิดแต่พึ่งพาผู้อื่นให้เขาถูกรู้ ควรพึ่งตนเอง อดทนต่อสู้ด้วยความมานะบากบั่นเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ งานทุกอย่างมีเกียรติเสมอกัน อย่าดูถูกและให้เลิกทำตามความถนัด ให้นำแรงใจมาเป็นทุน นำสติปัญญามาเป็นแรง และนำความเพียรพยายามมาเป็นเครื่องนำไปสู่ความสำเร็จ

๕. ข้อคิดที่ได้จากบทร้อยกรองเรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

๑. สอนให้รู้จักพึ่งพาตนเอง
๒. โอกาสมีสำหรับคนขยันเสมอ

๖. นักเรียนจะสามารถนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง

นำไปปรับใช้ คือ ต้องรู้จักเรียนรู้และพึ่งพาตนเองให้ได้มากที่สุดก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น เพราะตัวของเราจะเป็นสิ่งเดียวที่อยู่กับเราได้ตลอด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์วรรณคดีหรือวรรณกรรม

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑	เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	
รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑	เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
ตัวชี้วัด ป.๕/๑	สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน
ป.๕/๒	ระบุนิยามและข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถ นำไปใช้ในชีวิตจริง
ป.๕/๓	อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การวิเคราะห์วรรณคดี วรรณกรรม ทั้งการสรุปเรื่อง การระบุนิยาม ข้อคิด และการอธิบายคุณค่าของเรื่อง ที่อ่านช่วยให้เห็นคุณค่าของวรรณคดีวรรณกรรม จนสามารถนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

๓. สาระการเรียนรู้

- วิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดีได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - อธิบายข้อคิด คุณค่าจากเรื่องที่ได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นคุณค่าของเรื่องที่ได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาและสร้างทักษะชีวิตได้

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ **ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย**
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาและสร้างทักษะชีวิตได้</p> <p>ด้านความรู้ (K)</p> <p>- บอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (P)</p> <p>- เขียนคำศัพท์และอธิบายความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำรูปภาพ/ข้อความ มาให้นักเรียนดู จากนั้นสนทนากับนักเรียน โดยถามคำถามเพื่อ ทบทวนความรู้จากคาบเรียนที่ผ่านมา ดังนี้</p> <p>ครู : นักเรียนคิดว่า รูปภาพนี้ หรือข้อความนี้ กล่าวถึงอะไร</p> <p>ครู : นักเรียนทราบหรือไม่ว่า “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” มีความหมายว่าอะไร</p> <p>๒. ครูถามนักเรียน</p> <p>ครู : การศึกษาคำศัพท์ที่พบจากเรื่องที่อ่านเพิ่มเติมมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>๓. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>๑. นักเรียนดูรูปภาพ/ข้อความ จากนั้นสนทนากับครู โดยตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>นักเรียน : กล่าวถึงการพึ่งพาตนเอง</p> <p>นักเรียน : ทราบ/ไม่ทราบ</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถาม</p> <p>นักเรียน : การศึกษาคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านเพิ่มเติม ช่วยให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งมากขึ้น และมีส่วนช่วยให้เห็นคุณค่าทางด้านภาษา (นักเรียนอาจตอบได้ หรือยังตอบไม่ได้ ครู ยังไม่ต้องช่วยเฉลยคำตอบ เพราะจะถามให้นักเรียนตอบอีกครั้งตอนท้ายคาบเรียน)</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม</p>		<p>วิธีการ</p> <p>๑. ประเมินการตอบคำถาม</p> <p>๒. ตรวจใบงานที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม</p> <p>๓. สังเกตพฤติกรรม</p> <p>๔. ประเมินความสามารถในการนำความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไข</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ **ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย**
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นถึงคุณค่าของคำศัพท์ในบทเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	ขั้นสอน (๒๐ นาที) ๑. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์ จากนั้นถามคำถาม กระตุ้นความคิด ดังนี้ ผัด พึ่ง อำนวย ครู : นักเรียนว่านักเรียนเข้าใจความหมายของคำเหล่านี้หรือไม่ ครู : คำแต่ละคำมีความหมายอย่างไร ๒. ครูให้กำลังใจนักเรียนจากนั้นครูนำความหมายขึ้นมาให้นักเรียนดู ครู : ให้นักเรียนช่วยกันจับคู่คำและความหมายให้ถูกต้อง ๓. ครูตรวจสอบความถูกต้องพร้อม ๆ กับนักเรียน ดังนี้ ผัด หมายถึง ขอเลื่อนเวลาไป พึ่ง หมายถึง อาศัย ขอความช่วยเหลือ อำนวย หมายถึง ให้	๑. นักเรียนร่วมสนทนา ตอบคำถาม ดังนี้ นักเรียน : เข้าใจ / เข้าใจบางคำ / ไม่เข้าใจ นักเรียน : (ตอบตามความเข้าใจของนักเรียน) ๒. นักเรียนดูความหมาย จากนั้นลองจับคู่ความหมายกับคำศัพท์ ๓. นักเรียนและครูตรวจสอบความถูกต้อง	- สื่อ PowerPoint เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม		ปัญหาและสร้างทักษะชีวิตได้ ๕. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เครื่องมือ ๑. คำถามสำคัญ ๒. แบบประเมินการอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน ๓. แบบประเมินพฤติกรรม ๔. แบบประเมินสมรรถนะด้าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ **ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย**
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูถามคำถามกระตุ้นความคิด ดังนี้</p> <p>ครู : หากนักเรียนไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ในเนื้อเรื่องนักเรียนจะมีวิธีการอย่างไรในการค้นหาความหมาย</p> <p>๕. ครูให้นักเรียนอ่าน “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” ในใจจากนั้นให้ขีดเส้นใต้คำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบความหมาย</p> <p>๖. ครูให้นักเรียนรวมกลุ่มค้นหาความหมาย โดยค้นหาจากใบความรู้และจากคำศัพท์ท้ายหนังสือ</p> <p>๗. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม โดยครูคำศัพท์ขึ้นหน้าจอ จากนั้นครูนำความหมายมาให้ นักเรียนเลือก ๒ ตัวเลือก</p>	<p>๔. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิด ดังนี้</p> <p>นักเรียน : - ค้นหาจากศัพท์และข้อความท้ายหนังสือเรียน หรือเปิดพจนานุกรม</p> <p>๕. นักเรียนอ่าน “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” ขีดเส้นใต้คำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย</p> <p>๖. นักเรียนจับกลุ่ม (ขึ้นอยู่กับบริบทของนักเรียน) ช่วยกันหาคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย</p> <p>๗. นักเรียนทำกิจกรรมที่ครูเตรียมไว้ให้</p>	- ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การอธิบาย ความหมายของ คำศัพท์และการ อ่านจับใจความ		การใช้ทักษะชีวิต ๕. แบบประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
 หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p style="text-align: center;">คำศัพท์</p> <p style="text-align: center;"> ความหมาย ความหมาย </p> <p>ครู : คำศัพท์ที่ครูกำหนดให้มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>๘. ครูและนักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในแต่ละข้อ</p> <p>๙. ครูสรุปกิจกรรมโดยสอบถามนักเรียน ดังนี้</p> <p>ครู : นักเรียนได้ประโยชน์อะไรจากการทำกิจกรรมนี้</p> <p>๑๐. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย</p>	<p style="text-align: center;">นักเรียนตอบคำถาม</p> <p>๘. นักเรียนและครูตรวจสอบความถูกต้องในแต่ละข้อ</p> <p>๙. นักเรียนตอบคำถามสรุปกิจกรรม ดังนี้</p> <p>นักเรียน : ได้เรียนรู้คำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ที่หลากหลาย</p> <p>๑๐. นักเรียนยกมือสอบถามเมื่อเกิดข้อสงสัย</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ความเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำใบงานและมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม</p> <p>๒. ครูเดินดูนักเรียนระหว่างการทำใบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม (โดยครูคอยชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลระหว่างปฏิบัติกิจกรรม)</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานร่วมกัน</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม วิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาในเรื่อง ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญคือ “ผู้เขียนใช้ภาษาสละสลวย น่าชื่นชมอย่างไร”</p>	<p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงในการทำใบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม</p> <p>๒. นักเรียนลงมือทำใบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม (หากไม่เข้าใจสามารถยกมือสอบถาม)</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานพร้อมครู</p> <p>๔. นักเรียนแบ่งกลุ่มวิเคราะห์ตามประเด็นที่ครูแจ้ง</p>	<p>- สื่อ PowerPoint</p> <p>เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม</p>	<p>- ใบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม</p>	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคุณค่าด้านการ ใช้ภาษาในเรื่อง</p> <p>๒. ครูบอกสิ่งที่นักเรียนจะต้องเตรียมในการ เรียนครั้งถัดไป</p>	<p>๑. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปคุณค่าด้าน ภาษา แนวคำตอบ : คุณค่าด้านภาษาในเรื่องคือ มีการเลือกสรรคำที่ไพเราะ เช่น ... คำที่ออก เสียงเสนาะ เช่น ... คำที่มีความหมายลึกซึ้ง กินใจ เช่น ... การใช้คำสัมผัส เช่น ...</p> <p>๒. นักเรียนจดสิ่งที่ต้องเตรียมในการเรียน ครั้งถัดไป</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง การ วิเคราะห์เรื่องจาก วรรณคดีหรือ วรรณกรรม</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำศัพท์และการอ่านจับใจความ
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
- ๔) บัตรภาพ/บัตรคำ/เกม ฯลฯ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องี่อ่าน	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนคำศัพท์และอธิบายความหมายของคำศัพท์จากเรื่องี่อ่าน	- ตรวจสอบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม	- แบบประเมินการอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นถึงคุณค่าของคำศัพท์ในบทเรียน	- สังเกตพฤติกรรม	- แบบประเมินพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาและสร้างทักษะชีวิตได้	- ประเมินความสามารถในการนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาและสร้างทักษะชีวิตได้	- แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การรวบรวม คำศัพท์	รวบรวมคำศัพท์ได้ ๑๐ คำหรือมากกว่า	รวบรวมคำศัพท์ได้ ๘-๙ คำ	รวบรวมคำศัพท์ได้ ๖-๗ คำ	รวบรวมคำศัพท์ ได้ต่ำกว่า ๕ คำ
๒. การเขียนสะกด คำ	เขียนสะกดคำ ถูกต้องทั้งหมด	เขียนสะกดคำ ผิด ๒-๔ คำ	เขียนสะกดคำ ผิด ๕-๗ คำ	เขียนสะกดคำ ผิด มากกว่า ๗ คำ
๓. การเขียน อธิบายความหมาย	การเขียนอธิบาย ความหมายของคำ ถูกต้องทั้งหมด	การเขียนอธิบาย ความหมายของ ไม่ถูกต้อง ๒-๔ คำ	การเขียนอธิบาย ความหมายของ ไม่ถูกต้อง ๕-๗ คำ	การเขียนอธิบาย ความหมายของ ไม่ถูกต้อง มากกว่า ๗ คำ
๔. ความสะอาด เป็นระเบียบ	เขียนได้สะอาด เป็นระเบียบ แสดงออกถึง ความประณีต ตั้งใจ	ส่วนใหญ่สะอาด เป็นระเบียบ แต่ยังมีข้อบกพร่อง เล็กน้อย	ความสะอาด ความมีระเบียบ มีข้อบกพร่อง ค่อนข้างมาก	ความสะอาด ความมีระเบียบ มีข้อบกพร่องมาก
๕. การส่งงานตรง ตามกำหนดเวลา	ส่งงานตรงตามเวลา ที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๑-๒ วัน	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๓-๔ วัน	ส่งงานช้ากว่า เวลาที่กำหนด ๕ วัน ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำศัพท์และการอ่านจับใจความ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน

การอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน ผู้อ่านต้องใช้บริบทในการเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ จึงจะช่วยให้อ่านเรื่องได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และช่วยทำให้เข้าใจความหมายของบทร้อยกรองที่อ่านได้ และเกิดความซาบซึ้งประทับใจยิ่งขึ้น

คำศัพท์จากเรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

คำศัพท์	ความหมาย
๑. กสิกิจ	การทำนา, การเพาะปลูก
๒. ชับไส	ขับไล่, ผลักไส
๓. คล้ำ	หมู่
๔. ความเพียร	ความพยายาม
๕. บรรลุ	ลู่, ถึง, สำเร็จ
๖. บากบั่น	พากเพียร, ตั้งหน้าฝ่าความยากลำบาก
๗. ประตู่ชัย	ที่หมายแห่งความสำเร็จ
๘. ประสาน	ทำให้เข้ากันสนิท, เชื่อม
๙. ปัญญา	ความรอบรู้
๑๐. ผัด	เลื่อน
๑๑. พณิชยการ	การค้าขาย
๑๒. หยั่น	เยาะ, เย้ย
๑๓. อำนวย	อวย, ให้

การอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อหาส่วนสำคัญของเรื่อง ใจความสำคัญของเรื่องนั้นจะปรากฏอยู่ตามย่อหน้าต่าง ๆ ของเรื่อง อาจจะอยู่ส่วนต้น ส่วนกลาง หรือส่วนท้ายของย่อหน้าก็ได้ หากเป็นเรื่องขนาดยาวอาจต้องใช้การสรุปใจความสำคัญโดยรวม

การอ่านจับใจความสำคัญควรปฏิบัติ ดังนี้

๑. อ่านในใจทุกย่อหน้าอย่างละเอียด
๒. ศึกษาความหมายของคำ กลุ่มคำ สำนวนที่ไม่เข้าใจ
๓. ตั้งคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม ฯลฯ
๔. สังเกตประโยคที่แสดงให้เห็นใจความสำคัญ ซึ่งมักมีประโยคอื่น ๆ อธิบายขยายความหรือให้รายละเอียด
๕. จัดทำแผนภาพความคิดของเรื่องที่อ่าน แล้วประมวลเป็นใจความสำคัญ



ใบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านความหมายของคำศัพท์จากเรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 จากนั้นนำคำศัพท์ไปเติมในตารางปริศนาอักษรไขว้

๕	บ	า	๓ ก	บ้	น		๑	อ		
			ป					ำ		
			ญ					น	๑ ฝั	ด
			ญ					ว	๕ ป	
๔	ค	ว	า	ม	เ	พื	ย	ร		
								ะ		
๓	พ	ณิ	ช	ย	๔ ก	า	ร	ตุ		
๒	ชั				สิ			ชั		
๒	บ	ร	ร	ล	กิ			ย		
	ไ				จ					
	ส									

แนวนอน

๑. เลื่อน.....
๒. สำเร็จ
๓. การค้าขาย.....
๔. ความพยายาม.....
๕. ตั้งหน้าฝ่าความยากลำบาก.....

แนวตั้ง

๑. อวย.....
๒. ชับไล่.....
๓. ความรอบรู้.....
๔. การเพาะปลูก.....
๕. ที่หมายแห่งความสำเร็จ.....

เฉลยใบงานที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตनเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านความหมายของคำศัพท์จากเรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 จากนั้นนำคำศัพท์ไปเติมในตารางปริศนาอักษรไขว้

๕	บ	า	ก	บ้	น		๑	อ			
			๓	ป				ำ			
				ญ				๑	น	ฝั	ด
				ญ				๕	ว	ป	
๔	ค	ว	า	ม	เ	พื	ย	ร			
								ะ			
๓	พ	ณิ	ช	ย	๔	ก	า	ร	ตุ		
๒	ช้					สิ			ช้		
๒	บ	ร	ร	จุ		กิ			ย		
	ไ					จ					
	ส										

แนวนอน

๑. เลื่อน.....ผิด.....
๒. สำเร็จ.....บรรลู่.....
๓. การค้าขาย.....พาณิชย์การ.....
๔. ความพยายาม.....ความเพียร.....
๕. ตั้งหน้าฝ่าความยากลำบาก.....บากบั่น.....

แนวตั้ง

๑. อวย.....อำนวย.....
๒. ชับไล่.....ขับไล่.....
๓. ความรอบรู้.....ปัญญา.....
๔. การเพาะปลูก.....กสิกิจ.....
๕. ที่หมายแห่งความสำเร็จ.....ประตุชัย.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรม		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑	เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	
รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑	เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
ตัวชี้วัด ป.๕/๓	อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่มีคุณค่าด้านเนื้อหา ด้านวรรณศิลป์ คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม และให้ข้อคิดคติเตือนใจ สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

๓. สาระการเรียนรู้

- การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่องที่ได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนอธิบายคุณค่าเรื่องผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - นำคุณค่าและข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหา
ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่องที่ได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- เขียนอธิบายคุณค่าเรื่องผู้รู้ดี เป็นผู้เจริญได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนความรู้ทั่วไปเรื่อง “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” โดยการตั้งคำถาม ดังนี้</p> <p>ครู : นักเรียนคิดว่า คำสอน “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” นำไปใช้ในชีวิตจริงได้หรือไม่</p> <p>๒. ครูและนักเรียนทบทวนความรู้เกี่ยวกับบทร้อยกรอง “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน”</p> <p>๓. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>๑. นักเรียนทบทวนความรู้ โดยการตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>นักเรียน : (ตอบคำถามโดยแสดงความคิดเห็นเชิงเหตุผล)</p> <p>๒. นักเรียนทบทวนความรู้บทร้อยกรอง “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน”</p> <p>๓. นักเรียนทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม</p>		<p>วิธีการ</p> <p>๑. ประเมินการตอบคำถาม</p> <p>๒. ตรวจใบงานที่</p> <p>๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่ได้</p> <p>๓. สังเกตพฤติกรรม</p> <p>๔. ประเมินความสามารถสามารถนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไข</p>
	<p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง เรื่อง “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” ทบทวนใจความหลักหรือแนวคิดสำคัญของบทร้อยกรอง โดยการถามคำถาม ดังนี้</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง เรื่อง “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และตอบคำถามทบทวนความรู้ ดังนี้</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- นำคุณค่าและข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>- ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>ครู : ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน มีใจความหลักว่าอย่างไร</p> <p>ครู : นักเรียนทราบหรือไม่ว่าคุณค่าทางวรรณคดีมีด้านอะไรบ้าง</p> <p>๒. ครูถามนักเรียน</p> <p>ครู : การวิเคราะห์คุณค่าด้านการใช้ภาษา ที่เรียนในคาบเรียนที่ผ่านมา เป็นคุณค่าด้านใด</p> <p>๓. ครูและนักเรียนทบทวนความรู้เกี่ยวกับการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม</p>	<p>นักเรียน : เกี่ยวกับคำสอนให้พึ่งพาตนเองด้วยความอดทนและมีความมานะ รวมถึงคุณค่าของอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตล้วนมีค่าทั้งสิ้น</p> <p>นักเรียน : มีหลายด้าน เช่น ๑. ด้านเนื้อหาสาระ ๒. ด้านวรรณศิลป์ ๓. ด้านสังคมและวัฒนธรรม ๔. ด้านการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถาม</p> <p>นักเรียน : คุณค่าด้านวรรณศิลป์</p> <p>๓.นักเรียนอ่านใบความรู้เพื่อทบทวนการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม</p>		<p>ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม</p> <p>๕. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>เครื่องมือ</p> <p>๑. คำถามสำคัญ</p> <p>๒. แบบประเมินการอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๓. แบบประเมินพฤติกรรม</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูให้นักเรียนจับคู่หรือจับกลุ่ม (ตามความเหมาะสม)</p> <p>๕. ครูตั้งคำถาม ดังนี้ ครู : นักเรียนคิดว่าบทร้อยกรอง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน มีคุณค่าด้านใด ครู : ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันเลือกบทที่ชื่นชอบและวิเคราะห์ว่าอยู่ในคุณค่าด้านใดสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง</p> <p>๖. ครูสุ่มนักเรียน ๓ คู่ ออกมาเสนอการวิเคราะห์</p> <p>๗. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “คู่ฉันอยู่ไหน” นำแผ่นป้ายคุณค่าด้านต่าง ๆ และแผ่นป้ายบทร้อยกรอง เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ให้นักเรียนพิจารณาว่าบทร้อยกรองนี้มีคุณค่าด้านใด</p> <p>๘. ครูและนักเรียนสรุปกิจกรรมและเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามก่อนทำใบงาน</p>	<p>๔. นักเรียนจับคู่หรือจับกลุ่ม (ตามความเหมาะสม)</p> <p>๕. นักเรียนตอบคำถามครู ดังนี้ นักเรียน : (ตอบตามความคิดอิสระของนักเรียน) นักเรียน : (นักเรียนลงมือวิเคราะห์คุณค่า)</p> <p>๖. นักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>๗. นักเรียนเล่นเกม “คู่ฉันอยู่ไหน”</p> <p>๘. นักเรียนสรุปกิจกรรมที่ได้จากการทำกิจกรรม</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน</p>		<p>๔. แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต</p> <p>๕. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ **ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย**
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำใบงานและมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๒. ครูเดินดูนักเรียนระหว่างการทำใบงานที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน (โดยครูคอยชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลระหว่างปฏิบัติกิจกรรม)</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานร่วมกัน</p>	<p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงในการทำใบงานที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๒. นักเรียนลงมือทำใบงานที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน (หากไม่เข้าใจสามารถยกมือสอบถาม)</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานพร้อมครู</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม</p>	<p>- ใบงานที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่า</p>	
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามสรุปบทเรียน ดังนี้ ครู : นักเรียนคิดว่าคำสอน “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” นำไปใช้ในชีวิตจริงได้หรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนตอบคำถามสรุปบทเรียน นักเรียน : นำไปใช้ได้จริง เพราะ ทุกอาชีพมีเกียรติ สามารถสร้างรายได้เลี้ยงตนเองได้</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม
 หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนในการทำกิจกรรม และใบงาน จากนั้นบอกสิ่งที่นักเรียนจะต้อง เตรียมในการเรียนครั้งถัดไป	๒. นักเรียนจดสิ่งที่ต้องเตรียมในการเรียน ครั้งถัดไป			



๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องทีอ่าน
- ๒) ใบงานที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องทีอ่าน
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม
- ๔) เกม “คู่ฉันอยู่ไหน”

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องทีอ่าน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่องทีอ่านได้	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - นำคุณค่าและข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	- ตรวจใบงานที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องทีอ่าน	- แบบประเมินการอธิบายคุณค่าจากเรื่องทีอ่าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นำคุณค่าและข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	- สังเกตพฤติกรรม	- แบบประเมินพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	- ประเมินความสามารถสามารถนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนอธิบายคุณค่าและข้อคิด

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การอธิบาย คุณค่าด้านเนื้อหา	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาได้ตรงประเด็น ถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	อธิบายคุณค่าด้านเนื้อหา ได้ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาได้ แต่ไม่ ตรงประเด็น
๒. การอธิบาย คุณค่าด้าน วรรณศิลป์	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ตรง ประเด็นถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ตรง ประเด็นถูกต้องตาม เนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ตรง ประเด็นถูกต้องตาม ประเด็นเนื้อหาบางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ บางส่วน แต่ไม่ ตรงประเด็นตาม เนื้อหา
๓. การอธิบาย คุณค่าด้านสังคม	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมได้ตรงประเด็น ถูกต้องตามเนื้อหา ทั้งหมด	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมได้ตรง ประเด็นถูกต้อง ตามเนื้อหาเป็น ส่วนใหญ่	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมได้ตรงประเด็น ถูกต้องตามประเด็น เนื้อหาบางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมได้บางส่วน แต่ไม่ตรงประเด็น ตามเนื้อหา
๔. การอธิบาย คุณค่าด้านการ นำไปใช้	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ได้ ตรงประเด็นถูกต้อง ตามตามเนื้อหา ทั้งหมด	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	อธิบายคุณค่าด้านการ นำไปใช้ได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ได้ แต่ไม่ตรงประเด็น

๕. การสรุปข้อคิด	สรุปข้อคิดได้ ตรงประเด็น ถูกต้องตามตาม เนื้อหาทั้งหมด	อธิบายข้อคิด ได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	อธิบายข้อคิด ได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	อธิบายข้อคิด ได้แต่ไม่ตรง ประเด็น
------------------	--	--	--	---

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี

คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่องที่อ่าน เป็นการวิเคราะห์คุณคาลักษณะดีเด่นในด้านต่าง ๆ ของเรื่อง เช่น คุณค่าด้านเนื้อหา คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยใช้ความคิดพิจารณา ไตร่ตรอง ถกเถียง แยกแยะและแสวงหาเหตุผลเพื่อประเมินคุณค่าของวรรณคดีอย่างมีเหตุผล

คุณค่าจากเรื่องที่อ่าน

คุณค่าของเรื่องนี้อาจแบ่งได้ ๔ ด้าน ดังนี้

๑. **คุณค่าด้านเนื้อหาสาระ** คือ การที่ผู้อ่านจะได้รับความรู้ ความคิดเพิ่มขึ้น ทำให้มีปัญญา แยกแยะทั้งด้านวิชาการ ความรู้รอบตัว ความรู้เท่าทันคนและอื่น ๆ

๒. **คุณค่าด้านวรรณศิลป์** คือ ความพิถีพิถันในการใช้คำอย่างประณีตทำให้เกิดความงาม ความไพเราะในการใช้ภาษา ผู้อ่านสามารถได้รับรสไพเราะของเสียง ซาบซึ้งในความหมาย เห็นภาพเคลื่อนไหว เกิดจินตนาการตามสัมผัสอารมณ์และความนึกคิดต่าง ๆ ที่ผู้แต่งถ่ายทอดออกมาเป็นบทประพันธ์ เช่น ความรู้สึกโศกเศร้าสะเทือนใจ โกรธ ตลกขบขัน

๓. **คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม** คือ เรื่องราวที่อ่านจะสะท้อนให้เห็นสภาพสังคม วัฒนธรรมประเพณี ค่านิยม คติชีวิต คำสั่งสอน คุณธรรมและจริยธรรม ความเป็นอยู่ ประวัติศาสตร์ การเมือง อาหารการกิน สอดแทรกไปกับการดำเนินเรื่อง ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ เกี่ยวกับสังคมในอดีต ช่วยให้เข้าใจวิถีชีวิตความเป็นไทยมากยิ่งขึ้น และงานเขียนที่ดีจะช่วย จรรโลงสังคมได้ด้วย

๔. **คุณค่าด้านการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน** คือ ผู้การที่ผู้อ่านสามารถนำ แนวคิดจากวรรณคดีและประสบการณ์จากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้หรือแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

เป็นการหาข้อคิดหรือคติสอนใจจากเรื่องที่อ่านนั้น ๆ ว่าให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์อะไรบ้าง แล้วจึงนำข้อคิดนั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่องที่อ่าน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน เป็นแผนภาพ
ความคิด โดยออกแบบให้สร้างสรรค์



ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

เฉลยใบงานที่ ๓ เรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่องที่อ่าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนวิเคราะห์คุณค่าจากเรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน เป็นแผนภาพความคิด โดยออกแบบให้สร้างสรรค์

ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม
ใช้ดีคำสอน ให้ข้อคิดในการใช้ชีวิต ว่าเกิดเป็นคนต้องรู้จักพึ่งพาตนเองก่อนขอความช่วยเหลือผู้อื่น ดังบทพรayer
เราเกิดมาทั้งชีวิตหนึ่ง อย่างมากมายที่ได้ให้เขาอื่น ควรคนพึ่งตนหนักพัน คิดบวกนับตั้งหน้ามาแนะนำ

คุณค่าด้านวรรณศิลป์
มีการใช้คำเปรียบเทียบกับให้เห็นภาพชัดเจน และเพิ่มความไพเราะในบทประพันธ์มากยิ่งขึ้น ดังบทพรayer
เอาดวงใจเป็นพุ่มพุ่มหน้า
เอาปัญญาเป็นแรงมุ่งแข่งขัน
เอาความเพียรเป็นยานประสานกัน
ผลละบรรลุประสอย

คุณค่าด้านเนื้อหา
ให้ความรู้เรื่องอาชีพต่าง ๆ ว่างมีความสำคัญแตกต่างกันออกไป ทุกอาชีพล้วนมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ดังบทพรayer
กลีบงษ์ขจรการงานมีเกียรติ
อย่างยามเหยียดพลาทวารงานต่ำ
หรือจะขอวิชาอุตสาหกรรม
เชิญเลือกทำตามถนัดอย่าผิดวัน

ในชีวิตรประจำวัน
สามารถนำข้อคิดในเรื่องการรู้จักพึ่งพาตนเองไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การดูแลช่วยเหลือตัวเอง การทำงานบ้าน

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง
ให้ข้อคิดในเรื่องการพึ่งพาตนเองด้วยอดทน ความมานะ ความพยายาม รวมทั้งชี้ให้เห็นคุณค่าของอาชีพสุจริต

สื่อสำหรับครู เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

เราเกิดมาทั้งทีชีวิตหนึ่ง อย่าหมายพึ่งผู้ใดให้เขาหยัน
 ควรคะนึ่งพึ่งตนทนกัดฟัน คิดบากบั่นตั้งหน้ามานะนำ

กสิกิจพณิชยการงานมีเกียรติ อย่าหยามเหยียดพาลหาว่างานต่ำ
 หรือจะชอบวิชาอุตสาหกรรม เชิญเลือกทำตามถนัดอย่าผลัดวัน

เอาดวงใจเป็นทุนหนุนนำหน้า เอาปัญญาเป็นแรงมุ่งแข่งขัน
 เอาความเพียรเป็นยานประสานกัน ผลจะบรรลusu ประตูลชัย

เงินและทองกองอยู่ประตูลหน้า คอยเปิดอ้ายิ้มรับไม่ขับไล่
 ทรัพย์ในดินสินในน้ำออกคล้าไป แหลมทองไทยพร้อมจะช่วยอำนวยเอย

คุณค่าด้านเนื้อหาสาระ

คุณค่าด้านวรรณศิลป์

คุณค่าด้านสังคม

ด้านการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑	เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	
รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑	ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน
ตัวชี้วัด ป.๕/๕	วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต
ป.๕/๘	มีมารยาทในการอ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านจับใจความเพื่อวิเคราะห์เรื่องที่อ่านเป็นการแยกแยะข้อเท็จจริงของสาระจากเรื่องที่อ่าน และแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุ มีผล สามารถ นำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

๓. สาระการเรียนรู้

- การอ่านจับใจความจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมในบทเรียน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - บอกประโยชน์ที่ได้จากการอ่านและนำไปใช้ชีวิตได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ไปแก้ปัญหาในชีวิตได้

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ความเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านและนำความรู้ไปแก้ปัญหาในชีวิตได้</p> <p>ด้านความรู้ (K)</p> <p>- บอกหลักการวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (P)</p> <p>- เขียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม โดยการนำรูปภาพการใส่หมวกนิรภัยมาให้ให้นักเรียนอ่าน จากนั้นให้นักเรียนวิเคราะห์เรื่องที่อ่านและแสดงความคิดเห็น</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามจุดประกายความคิด ดังนี้ ครู : การวิเคราะห์เรื่องที่อ่านมีความจำเป็นต่อการรับสารในชีวิตประจำวันอย่างไร</p> <p>๓. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>๑. นักเรียนทำกิจกรรมอ่านภาพและแสดงความคิดเห็นตามความคิดเห็นของตนเอง</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูตั้งคำถามจุดประกายความคิด นักเรียน : จำเป็น คือช่วยพัฒนาความคิดด้านการวิเคราะห์ แยกแยะเพื่อการประเมินได้อย่างมีเหตุผล</p> <p>๓. นักเรียนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน</p>		<p>วิธีการ</p> <p>๑. ประเมินการตอบคำถาม</p> <p>๒. ตรวจใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๓. สังเกตพฤติกรรม</p> <p>๔. ประเมินความสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านและนำ</p>
	<p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามถามนักเรียน ดังนี้ ครู : เหตุใดนักเรียนจึงต้องวิเคราะห์เรื่องที่อ่านก่อนแสดงความคิดเห็น</p>	<p>๑. นักเรียนฟังคำถามและตอบคำถาม ดังนี้</p>			<p>แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านและนำ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ **ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย**
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ที่ได้จากการอ่านและนำไปใช้ชีวิตได้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	๒. ครูให้นักเรียนจับกลุ่มจากนั้นศึกษาใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดจากเรื่องที่อ่านร่วมกัน ๓. ครูให้นักเรียนพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นว่าเหตุใดจึงต้องวิเคราะห์เรื่องที่อ่านก่อนแสดงความคิดเห็น ๔. ครูใช้ไม้เสียบทายในการสุ่มรายชื่อนักเรียนครู : เหตุใดจึงต้องวิเคราะห์เรื่องที่อ่านก่อนแสดงความคิดเห็น	นักเรียน : เพราะก่อนพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องใด ๆ จะต้องวิเคราะห์ ตรวจสอบเนื้อหาก่อน ๒. นักเรียนจับกลุ่มตามอธยาศัยศึกษาใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดจากเรื่องที่อ่าน ๓. นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่ม ๔. นักเรียนที่โดยสุ่ม ตอบคำถามครู ดังนี้ นักเรียน : เพราะจะต้องทำความเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านโดยการแสดงความคิดเห็นจะต้องคำนึงประโยชน์หรือคุณค่าต่อผู้อ่าน โดยการแสดงความคิดเห็นจะต้องมีเหตุผลมารองรับ ไม่ลำเอียง มีความเป็นเหตุเป็นผล	- ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และ		๕. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เครื่องมือ ๑. คำถามสำคัญ ๒. แบบประเมินการวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน ๓. แบบประเมินพฤติกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ความเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนในการเฝ่เรียนรู้และกล้าแสดงออกที่จะแสดงความคิดเห็น</p> <p>๖. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเลือกนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องมาแสดงบทบาทสมมติเพื่อให้เห็นแนวทางการนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างไร โดยให้เวลาแสดงกลุ่มละประมาณ ๓-๕ นาที การแสดงบทบาทสมมติควรเป็นการสนทนาโต้ตอบกันเหมือนในสถานการณ์จริงเท่านั้น ไม่ต้องการแต่งกายหรือจัดฉาก</p> <p>๗. ครูและนักเรียนสรุปกิจกรรมและเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามก่อนทำใบงาน</p> <p>ครู : กิจกรรมที่นักเรียนได้ทำไปนั้นมีประโยชน์อย่างไร</p>	<p>๕. นักเรียนฟังครูกล่าวชื่นชมในการเฝ่เรียนรู้เฝ่รู้</p> <p>๖. นักเรียนจับกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ</p> <p>๗. นักเรียนและครูสรุปกิจกรรม ดังนี้ นักเรียน : ช่วยให้เราเข้าเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เข้าใจจุดประสงค์หลักที่สื่อต้องการนำเสนอ เมื่อแสดงความคิดเห็นก็ต้องแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกิดประโยชน์ และช่วยให้ระมัดระวังเรื่องถ้อยคำ ภาษาที่ใช้มีความสละสลวย ไพเราะน่าฟัง</p>	<p>แสดงความคิด จากเรื่องที่อ่าน</p> <p>- ไม่เสี่ยงทาย</p>		<p>๔. แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต</p> <p>๕. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำใบงานและมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๒. ครูเดินดูนักเรียนระหว่างการทำใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดจากเรื่องที่อ่าน (โดยครูคอยชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลระหว่างปฏิบัติกิจกรรม)</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานร่วมกัน</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนอาสาออกมาพูดหน้าชั้นเรียนว่าใครเคยมีประสบการณ์การอ่านเรื่องใด ๆ</p>	<p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงในการทำใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๒. นักเรียนลงมือทำใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดจากเรื่องที่อ่าน (หากไม่เข้าใจสามารถยกมือสอบถาม)</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานพร้อมครู</p> <p>๔. นักเรียนอาสาออกมาพูดหน้าชั้นเรียนตามประเด็นที่ครูชี้แจง หากไม่มีนักเรียน</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง การ วิเคราะห์และ แสดงความคิด จากเรื่องที่อ่าน</p>	<p>- ใบงานที่ ๔ เรื่อง การ วิเคราะห์และ แสดงความคิด จากเรื่องที่ อ่าน</p>	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>แล้วนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปปรับใช้ในชีวิตจริงบ้าง โดยบอกข้อมูลดังนี้คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อหนังสือ/เรื่องที่อ่าน - ข้อคิดจากเรื่อง - ประสบการณ์การนำข้อคิดไปใช้จริง - คำแนะนำให้แก่เพื่อน ๆ เพื่อให้เห็นคุณค่าของการนำข้อคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ในชีวิตจริง 	<p>อาสาสมัคร นักเรียนเป็นผู้ฟังและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม</p>			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสุ่มถามนักเรียนเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นจากการทำใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๒. ครูถามคำถามสรุปบทเรียน ดังนี้</p> <p>ครู : นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน</p>	<p>๑. นักเรียนนำเสนอความคิดเห็นจากการทำใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถามสรุปบทเรียน ดังนี้</p> <p>นักเรียน : นำไปใช้ในการหาใจความสำคัญหรือสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน เลือกรับ</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้ อย่างไรบ้าง</p> <p>๓. ครูบอกสิ่งทีนักเรียนจะต้องเตรียมในการ เรียนครั้งถัดไป</p>	<p>ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นเรื่องใดก็ตามต้อง ใช้ภาษาที่ชัดเจนเหมาะสมกับผู้รับสารและ กาลเทศะ</p> <p>๓. นักเรียนจดสิ่งที่ต้องเตรียมในการเรียน ครั้งถัดไป</p>			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดจากเรื่องทีอ่าน
- ๒) ใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดจากเรื่องทีอ่าน
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดจากเรื่องทีอ่าน
- ๔) ไม้เสียบทอย
- ๕) บัตรภาพ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดจากเรื่องทีอ่าน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการวิเคราะห์และแสดง ความคิดเห็นจากเรื่องทีอ่าน	- ประเมินการตอบ คำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนวิเคราะห์และแสดง ความคิดเห็นจากการอ่าน	- ตรวจใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์ และแสดงความคิด จากเรื่องทีอ่าน	- แบบประเมินการ วิเคราะห์และแสดง ความคิดเห็นจากการ อ่าน	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน และนำไปใช้ชีวิต	- สังเกตพฤติกรรม	- แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๔) สามารถวิเคราะห์และ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องทีอ่าน และนำความรู้ไปแก้ปัญหาในชีวิต ได้	- ประเมินสามารถ วิเคราะห์และแสดง ความคิดเห็นจากเรื่อง ทีอ่านและนำความรู้ ไปแก้ปัญหาในชีวิตได้	- แบบประเมิน สมรรถนะด้าน การใช้ทักษะชีวิต	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การวิเคราะห์ เรื่องที่อ่าน	- วิเคราะห์เรื่องที่ อ่านได้ถูกต้อง - แยกองค์ประกอบ ของเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้อง - วิเคราะห์ ข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นได้ถูกต้อง - ให้ข้อเสนอแนะที่ เหมาะสม	ปฏิบัติได้ ๓ ใน ๔ องค์ประกอบ	ปฏิบัติได้ ๒ ใน ๔ องค์ประกอบ	ปฏิบัติได้ ๑ ใน ๔ องค์ประกอบ
๒. การแสดง ความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	- แสดงความรู้ ความคิดเห็น สัมพันธ์กับเรื่องที่ฟัง และดู - แสดงเหตุผลและ ยกตัวอย่างชัดเจน - ใช้ภาษาถูกต้องกับ เรื่องและเหตุการณ์	ปฏิบัติได้ ๓ ใน ๔ องค์ประกอบ	ปฏิบัติได้ ๒ ใน ๔ องค์ประกอบ	ปฏิบัติได้ ๑ ใน ๔ องค์ประกอบ

	- แสดงความคิดเห็น เชิงเสนอแนะ มีแนวทางปฏิบัติ			
๓. บอกข้อคิดได้	- บอกข้อคิดจาก เรื่องได้ถูกต้อง ตรง ประเด็น	บอกข้อคิดจาก เรื่องได้เป็นส่วน ใหญ่	บอกข้อคิดจากเรื่องได้ เป็นบางส่วน	บอกข้อคิดจาก เรื่องไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๐ - ๑๒ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๗ - ๙ หมายถึง ดี

คะแนน ๔ - ๖ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๓ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การอ่านวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านที่ต้องใช้ทักษะการอ่านจับใจความเข้ามาช่วยเพื่อหาสาระสำคัญของเรื่อง จึงจะสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องได้ถูกต้อง เหมาะสม และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้

การวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน

คือ การแยกแยะเรื่องราวที่อ่าน ฟัง และดู เพื่อทำความเข้าใจและเห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ซึ่งการอ่านเพื่อวิเคราะห์หาเหตุและผลต้องใช้กระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจรวมทั้งสรุปความจากเรื่องที่อ่าน เพื่อช่วยในการวิเคราะห์

การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เป็นการพิจารณาสารที่อ่านด้วยเหตุผลแล้วแสดงความคิดเห็นประกอบ ซึ่งความคิดเห็นนั้นอาจเป็นไปได้ในทางชื่นชม เห็นคล้อยตาม โต้แย้ง คัดค้าน หรืออาจตั้งเป็นข้อสังเกต ข้อเสนอแนะต่าง ๆ

หลักการอ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น มีดังนี้

๑. กำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน การรู้จุดมุ่งหมายในการอ่านจะช่วยให้เลือกวิธีการอ่านได้เหมาะสมกับประเภทของการอ่าน

๒. เลือกใช้วิธีการอ่านที่เหมาะสม การอ่านมีหลายระดับและมีวิธีการต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายและประเภทของสื่อที่อ่าน โดยมีวิธีการอ่านต่อไปนี้

๒.๑ การอ่านจับประเด็น คือ การอ่านเรื่องหรือข้อเขียนต่าง ๆ โดยทำความเข้าใจสาระสำคัญในขณะที่อ่าน มีเทคนิคในการอ่าน คือ ต้องสังเกตคำสำคัญ ประโยคที่มีความสำคัญ และสรุปใจความสำคัญเพื่อไว้ทบทวนต่อไป

๒.๒ การอ่านสรุปความ คือ การอ่านที่สามารถตีความหมายของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจเรื่องได้ดี สามารถแยกส่วนที่สำคัญและไม่สำคัญได้ การสรุปความมี ๒ ลักษณะ คือ สรุปความในแต่ละตอนหรือแต่ละย่อหน้า และสรุปจากทั้งเรื่อง

๓. มีความรู้เรื่องที่จะแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะแสดงความคิดเห็น เพราะถ้าผู้อ่านไม่มีความรู้ในเรื่องที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างถ่องแท้ ก็จะไม่สามารถเสนอความคิดเห็นของตนเองได้อย่างชัดเจนและมีเหตุผล กลายเป็นความคิดเห็นที่เลื่อนลอยไม่มีหลักฐานข้อเท็จจริง และไม่มีเหตุผลสมเหตุสมผลที่ดีประกอบอยู่ สาทที่แสดงความคิดเห็นนั้นจะไม่มีที่น่าเชื่อถือ

๔. การใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็น ต้องระวังการใช้ถ้อยคำและสำนวน และหลักการแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจสารที่แสดงความคิดเห็นในทางพึงประสงค์

๕. การแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องเฉพาะตัวของผู้อ่าน ผู้อ่านต้องเข้าใจว่าการแสดงความคิดเห็นนั้นเป็นการเสนอสารที่ผู้อ่านคิด ผู้อ่านคนอื่นมีสิทธิ์ที่จะไม่เห็นด้วยกับความคิดของเราได้เสมอ จึงควรเปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย

๖. การรู้จักประเภทของสารที่อ่าน ในการแสดงความคิดเห็นผู้อ่านต้องรู้จักประเภทของสารต่าง ๆ ที่อ่านว่าเป็นสารประเภทใด ซึ่งสารแต่ละประเภทก็จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างออกไป

๗. การแสดงความคิดเห็น ประกอบไปด้วย

๗.๑ ที่มา ส่วนที่เป็นเรื่องราวต่าง ๆ หรือต้นเรื่องที่ผู้อ่านต้องการแสดงความคิดเห็น ที่มาของการแสดงความคิดเห็นจะช่วยให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องแสดงความคิดเห็น โดยส่วนนี้จะช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจเรื่องราวและพร้อมรับฟังความเห็นนั้น

๗.๒ ข้อเสนอแนะ ข้อเท็จจริง หลักการ หรือข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของผู้อื่นนำมาประกอบเพื่อสนับสนุนให้ความคิดเห็นของตนมีน้ำหนักและมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

๗.๓ ข้อสรุป สิ่งที่ต้องการสื่อให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านยอมรับนำไปปฏิบัติ อาจเป็นข้อเสนอแนะ ข้อเสนอพื้นฐาน หรือการประเมินค่าที่ผู้แสดงความคิดเห็นนำเสนอ

ข้อควรคำนึงในการแสดงความคิดเห็น

๑. ความคิดเห็นที่ดีต้องมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อผู้อ่าน และต้องเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ไม่ใช่เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

๒. ความสมเหตุสมผล ความคิดเห็นที่ดี ต้องมีความสมเหตุสมผล มีข้อสนับสนุนที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป

๓. ความเหมาะสมกับผู้รับสารและกาลเทศะ การแสดงความคิดเห็นเป็นการเขียนเพื่อให้บุคคล หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอ่าน บางเรื่องสามารถนำเสนอแก่สาธารณชนได้ แต่บางเรื่องก็ไม่สามารถเสนอแก่บุคคลทั่วไปได้ จึงพิจารณาสารดังกล่าวเพื่อนำเสนอและเหมาะสมกับกาลเทศะ

๔. การใช้ภาษา ต้องใช้ภาษาที่ชัดเจนและเหมาะสม



ใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง “ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด” แล้วเขียนวิเคราะห์
 และแสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่กำหนดให้

๑. นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดจึงไม่ควรนำเด็กอ่อนไปวัด

.....

.....

๒. นักเรียนคิดว่าการขับรถเข้าไปในบริเวณวัดควรปฏิบัติตนอย่างไร

.....

.....

๓. อาหารที่เหมาะสมสำหรับการนำไปถวายพระภิกษุสงฆ์นั้นควรเป็นอาหารประเภทใด
 และมีอาหารประเภทใดบ้างที่เป็นที่ต้องห้าม

.....

.....

๔. นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดต้องศึกษาเรื่องระเบียบในการไปวัด

.....

.....

๕. นักเรียนคิดว่าคำว่า “จึงควรตัดเรื่องปรุงแต่งกิเลสเหล่านี้ออกไปเสียก่อน”
 มีความหมายอย่างไร

.....

.....

ชื่อ-สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

บทอ่าน เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด

หน้าที่อย่างหนึ่งของชาวพุทธที่ดี คือ การเรียนรู้วิธีปฏิบัติในการไปวัดเพื่อจะได้ปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง ดังนี้

๑. การแต่งกายไปวัด

ผู้ไปวัดควรใช้เสื้อผ้าสีอ่อน ๆ หากมีลายควรเป็นลายเรียบ ๆ เนื้อผ้าไม่ควรโปร่งบางจนเกินไป เสื้อผ้าไม่ควรหลวมหรือรัดรูปจนเกินไป เพื่อความสะดวกในการกราบไหว้พระและนั่งสมาธิ ผู้หญิงควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย ไม่ควรสวมเครื่องประดับ ไม่ควรใช้เครื่องสำอางเพื่อแต่งหน้า เขียนคิ้ว ทาปาก ทาเล็บจนเกินงาม ตลอดจนไม่ควรใส่ น้ำหอมมากจนเกินไป

เหตุที่ควรปฏิบัติเช่นนี้เพราะวัดเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม คนไปวัดเพื่อทำบุญ ทำจิตใจให้สงบจึงควร **ตัดเรื่องปรุงแต่งกิเลส** เหล่านี้ออกไปเสียก่อน

๒. การพาเด็กหรือบุคคลอื่น ๆ ไปวัด

การพาเด็กไปวัดเป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดีให้แก่เด็ก เพราะทำให้เด็กได้ใกล้ชิดพระพุทธศาสนา ตั้งอยู่ในวัยอันสมควร แต่มีข้อระวังคือ อย่างนำเด็กอ่อนไปวัดโดยไม่จำเป็น

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องนำบุคคลอื่น ๆ เช่น พนักงานขับรถหรือคนรับใช้ไปวัดด้วย ก็ควรเปิดโอกาสให้เขาได้ร่วมทำบุญด้วย และกวาดขันเรื่องกิริยามารยาทและการแต่งกาย การขับรถเข้าไปในบริเวณวัด ควรระมัดระวังในเรื่องการใช้แตร การเร่งเครื่องยนต์เสียงดัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่พระกำลังสวด และการจอดรถก็ควรจอดให้เป็นระเบียบในสถานที่ที่ทางวัดได้กำหนดไว้

๓. การเตรียมอาหารไปวัด

อาหารที่เหมาะสมสำหรับการนำถวายพระภิกษุ นั้น ควรเป็นอาหารที่เรารับประทานกันทั่วไป คือ ปรุงจากพืช ผัก หรือเนื้อสัตว์ที่มีขายอยู่ในท้องตลาด แต่ควรระมัดระวังอาหารที่ปรุงด้วยเนื้อสัตว์ที่เป็นที่ห้ามสำหรับพระภิกษุ อันได้แก่ เนื้อมนุษย์ เนื้อช้าง เนื้อม้า เนื้อสุนัข เนื้องู เนื้อราชสีห์ เนื้อเสือโคร่ง เนื้อเสือเหลือง เนื้อเสือดาว และเนื้อหมี

อาหารที่ปรุงจากเนื้อดิบ ๆ เลือดดิบ ๆ เช่น ปลาดิบ กุ้งดิบ ฯลฯ ไม่ควรนำไปถวายพระภิกษุสงฆ์ ควรทำให้สุกด้วยไฟ นอกจากนั้น ไม่ควรนำอาหารที่ปรุงด้วยสุราที่มีสีหรือกลิ่นหรือรสปรากฏชัดไปถวายพระภิกษุสงฆ์ และอย่าฆ่าสัตว์โดยจำเพาะเจาะจงว่าจะนำเนื้อนั้นไปทำอาหารถวายแต่พระภิกษุสงฆ์

เฉลยใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง “ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด” แล้ววิเคราะห์แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

๑. นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดจึงไม่ควรนำเด็กอ่อนไปวัด

เพราะเด็กอ่อนยังมีภูมิคุ้มกันที่ไม่แข็งแรงนัก การที่พาเด็กอ่อนไปเจอผู้คนจำนวนมาก อาจทำให้เด็กป่วยได้ และเด็กอ่อนยังไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ อาจส่งเสียงร้องในขณะกำลังปฏิบัติพิธีทางศาสนาได้

๒. นักเรียนคิดว่าการขับรถเข้าไปในบริเวณวัดควรปฏิบัติตนอย่างไร

ควรขับรถอย่างมีมารยาท ไม่ใช้ความเร็ว และไม่บีบแตรรถส่งเสียงดังในบริเวณ และจอดในที่สำหรับจอดรถที่ทางวัดจัดเตรียมไว้เท่านั้น เพื่อความเป็นระเบียบและมีความสุภาพเรียบร้อยขณะเข้ามาในบริเวณวัด

๓. อาหารที่เหมาะสมสำหรับการนำไปถวายพระภิกษุสงฆ์นั้นควรเป็นอาหารประเภทใด และมีอาหารประเภทใดบ้างที่เป็นที่ต้องห้าม

อาหารที่เหมาะสมสำหรับพระภิกษุสงฆ์จะต้องเป็นอาหารทั่วไป และมีข้อต้องห้ามคือ รมัตถะระวางอาหารที่ทำจากเนื้อสัตว์ต้องห้าม ได้แก่ เนื้อสัตว์ใหญ่ เนื้อสัตว์ป่าหายาก

๔. นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดต้องศึกษาเรื่องระเบียบในการไปวัด

เพราะ วัดเป็นเป็นสถานที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา จึงมีกฎ มีระเบียบ เพื่อให้คนในสังคม ชุมชนร่วมกันปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

๕. นักเรียนคิดว่าคำว่า “จึงควรตัดเรื่องปรุ่งแต่งกิเลสเหล่านี้ออกไปเสียก่อน” มีความหมายอย่างไร

การเข้าวัดเป็นการทำบุญเพื่อเสริมบุญให้แก่ตนเอง ทำให้จิตใจสงบ จึงไม่ควรยึดติดกับเครื่องของการแต่งกาย การโอ้อวดฐานะ หากตัดกิเลสทั้งหลายในใจออกไปได้ย่อมทำให้ใจเป็นสุข



สื่อสำหรับครู เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์เรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

5 วิธี เลือก หมวกนิรภัย

รู้ไว้ ไม่น็อก

- 1 เลือกชนิดปิดเต็มหน้า**
หรือชนิดเต็มใบ เพื่อปกป้องศีรษะและใบหน้าให้มากที่สุด
- 2 มีสัญลักษณ์ มอก.**
รับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม
- 3 ขนาดของหมวกนิรภัย**
พอดีกับขนาดของศีรษะ
- 4 สีสดใส มองเห็นชัดเจน**
ในเวลากลางวัน
- 5 เปลี่ยนหมวกใบใหม่ทุก 3-5 ปี**
หรือเปลี่ยนทันทีเมื่อหมวกได้รับการกระแทก

สสส. ร่วมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนน
 สวมหมวกนิรภัยทุกครั้งที่ยังขี่ ลดการสูญเสียจากอุบัติเหตุ

ที่มา : เอกสารความรู้เลือก หมวกนิรภัย กับนิวก กับสาย ชนบทบนท้องฟ้า มูลนิธิรามาธิบดี

สานพลัง สร้างนวัตกรรม สื่อสารสุข

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑	เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	
รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป.๕/๔ ใช้คำราชาศัพท์

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำราชาศัพท์เป็นคำในภาษาไทยที่ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลระดับต่าง ๆ

๓. สาระการเรียนรู้

คำราชาศัพท์

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกความหมายของคำราชาศัพท์ได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนและบอกความหมายของคำราชาศัพท์จากเรื่องที่สามารถอ่านได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - บอกความสำคัญของการใช้คำราชาศัพท์ได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอดในการเรียนได้

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอดในการเรียนได้</p> <p>ด้านความรู้ (K)</p> <p>- บอกความหมายของคำราชาศัพท์ได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (P)</p> <p>- เขียนและบอกความหมายของคำราชาศัพท์จากเรื่อง que อ่านได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำภาพดังนี้</p> <p>- พระบรมวงศานุวงศ์ - พระภิกษุ - ครูผู้สอนถามนักเรียน ดังนี้</p> <p>ครู : นักเรียนควรให้ภาษาสื่อสารกับบุคคลใดภาพเหมือนกันหรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <p>๒. ครูถามนักเรียน ดังนี้</p> <p>ครู : นักเรียนพบคำราชาศัพท์ในชีวิตประจำวันจากแหล่งใดบ้าง และการศึกษาคำราชาศัพท์มีประโยชน์อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนตอบคำถามครู</p> <p>นักเรียน : เราไม่ควรใช้ภาษากับบุคคลดังกล่าวเหมือนกัน เนื่องจากแต่ละบุคคลมีสถานภาพแตกต่างกัน</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถามครู</p> <p>นักเรียน : พบที่แผ่นป้ายบริเวณหน้าโรงเรียน หรือแผ่นป้ายที่ติดบริเวณต่าง ๆ เช่นคำว่า เขตพระราชฐาน ทรงพระเจริญ ฯลฯ ดังนั้นประโยชน์เบื้องต้นของการศึกษาคำราชาศัพท์คือ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจ</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)</p>		<p>วิธีการ</p> <p>๑. ประเมินการตอบคำถาม</p> <p>๒. ตรวจใบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)</p> <p>๓. สังเกตพฤติกรรม</p> <p>๔. ประเมินความสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่อง que อ่านและนำความรู้ไป</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)</p> <p>- บอกความสำคัญของการใช้ คำราชาศัพท์ได้</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>- ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>๓. ครูเสนอจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>คำศัพท์ คำอธิบายในแผ่นป้ายต่าง ๆ ชัดเจนขึ้น</p> <p>๓. นักเรียนทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้</p>			<p>แก้ปัญหาในชีวิตได้</p> <p>๕. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน</p>
	<p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนออกมาเติมตัวอักษรในช่องว่างของคำบนกระดาน ให้เป็นคำราชาศัพท์แล้ว</p> <p>สังเกตชนิดของคำ</p> <p>เ _ _ ย (เสวย)</p> <p>พระ _ _ ท (พระบาท)</p> <p>ขี้ _ _ ระ พุ _ _ _ จั _ (ข้าพระพุทธเจ้า)</p> <p>จากนั้นครูใช้คำถาม ดังนี้</p> <p>คำทั้ง ๓ คำนี้ใช้กับผู้ใด</p> <p>คำทั้งสามคำนี้ต่างกันหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนออกมาเติมตัวอักษรในช่องว่างของคำบนกระดาน ให้เป็นคำราชาศัพท์แล้ว</p> <p>สังเกตชนิดของคำ</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)</p>		<p>เครื่องมือ</p> <p>๑. คำถามสำคัญ</p> <p>๒. แบบประเมินใช้คำราชาศัพท์</p> <p>๓. แบบประเมินพฤติกรรม</p> <p>๔. แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๒. ครูให้นักเรียนศึกษาความหมายคำราชาศัพท์ร่วมกันโดยแบ่งกลุ่ม (ตามความเหมาะสม) จากใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนสรุปความรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์ (ครูเน้นย้ำให้นักเรียนมีความภูมิใจ รักษา และสืบสานการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เหมาะสม)</p>	<p>๒. นักเรียนจับกลุ่มตามอรรถาธิบาย ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของห้องเรียน แต่ละกลุ่มศึกษาความหมายคำราชาศัพท์จากใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)</p> <p>๓. นักเรียนสรุปความรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์ (แนวคำตอบ)</p> <p>คำราชาศัพท์ใช้กับพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ พระสงฆ์ ข้าราชการผู้ใหญ่ และบุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องพิจารณาเป็นอันดับแรกในการใช้คำราชาศัพท์</p> <p>คำราชาศัพท์อาจแบ่งเป็น ๓ ชนิด คือ คำนามราชาศัพท์ คำสรรพนามราชาศัพท์ และคำกริยารราชาศัพท์</p>	- ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)		๕. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูให้นักเรียนเล่นปริศนาคำทายเกี่ยวกับคำราชาศัพท์ที่ใช้กับพระมหากษัตริย์ ครูให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรทายปัญหา อ่านให้เพื่อนฟังแล้วให้เพื่อน ๆ ลองทายปัญหามา.....อะไร ไม่ใช่ไร่นา มีไว้สุดตมหาความหอม แปลว่าจมูก (พระนาสิก) ฉลอง.....อะไร ไม่ใช่เฉลิมฉลอง ช่วยกันคิดตริตรอง หมายถึง เสือพระราชาน (ฉลองพระองค์) อา.....อะไร ใช้กับพระสงฆ์สามเณรเมื่อท่านเจ็บป่วย (อาพาธ) นา.....อะไร อยู่ห่างหัวใจ หมายถึง สะดือ หรือท้อง (นาภี)</p> <p>๕. ครูและนักเรียนสรุปกิจกรรม และเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามก่อนทำใบงาน</p>	<p>๔. นักเรียนเล่นปริศนาคำทายเกี่ยวกับคำราชาศัพท์ที่ใช้กับพระมหากษัตริย์</p> <p>๕. นักเรียนสรุปกิจกรรม (ยกมือสอบถามเมื่อเกิดข้อสงสัย)</p>	- ปริศนาคำทาย		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำใบงานและมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)</p> <p>๒. ครูเดินดูนักเรียนระหว่างการทำใบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑) (โดยครูคอยชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลระหว่างปฏิบัติกิจกรรม)</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานร่วมกัน</p>	<p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงในการทำใบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)</p> <p>๒. นักเรียนลงมือทำใบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑) (หากไม่เข้าใจสามารถยกมือสอบถาม)</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานพร้อมครู</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง คำราชา ศัพท์ (๑)</p>	<p>- ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชา ศัพท์ (๑)</p>	
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามสรุปบทเรียน ดังนี้ ครู : นักเรียนคิดว่าคำราชาศัพท์มีความสำคัญอย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนตอบคำถามสรุปบทเรียน นักเรียน : มีความสำคัญ เพราะว่า ปัจจุบัน คำราชาศัพท์หมายถึงคำสุภาพที่ใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลฐานะต่าง ๆ การเลือกใช้</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ครู : นักเรียนจะนำความรู้เรื่อง คำราชาศัพท์ไปปรับใช้ได้อย่างไรบ้าง</p> <p>๒. ครูบอกสิ่งที่นักเรียนจะต้องเตรียมในการเรียนครั้งถัดไป</p>	<p>คำราชาศัพท์ให้เหมาะสมกับบุคคลช่วยให้การสื่อสารเกิดสัมฤทธิผลมากขึ้น</p> <p>นักเรียน : ปรับในเรื่องการใช้คำในการพูดและการเขียนให้เหมาะสมกับบุคคลในระดับต่าง ๆ</p> <p>๒. นักเรียนจดสิ่งที่ต้องเตรียมในการเรียนครั้งถัดไป</p>			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)
- ๒) ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)
- ๔) ปริศนาคำทาย

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกความหมายของคำราชาศัพท์	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนและบอกความหมายของคำราชาศัพท์จากเรื่องที่อ่าน	- ตรวจใบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)	- แบบประเมินใช้คำราชาศัพท์	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกความสำคัญของการใช้คำราชาศัพท์	- สังเกตพฤติกรรม	- แบบประเมินพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอดในการเรียนได้	- ประเมินสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านและนำความรู้ไปแก้ปัญหาในชีวิตได้	- แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมิน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง คำราชาศัพท์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การเขียนรวบ รวบคำศัพท์	เขียนรวบรวม คำศัพท์ได้ ๑๐ คำ หรือมากกว่า	เขียนรวบรวม คำศัพท์ได้ ๘-๙ คำ	เขียนรวบรวมคำศัพท์ ได้ ๖-๗ คำ	เขียนรวบรวม คำศัพท์ได้ต่ำกว่า ๖ คำ
๒. การบอก ความหมายของ คำราชาศัพท์	บอกความหมายของ คำราชาศัพท์ได้ ถูกต้อง ๙-๑๐ คำ	บอกความหมาย ของคำราชาศัพท์ ได้ถูกต้อง ๗-๘ คำ	บอกความหมายของคำ ราชาศัพท์ได้ถูกต้อง ๕-๖ คำ	บอกความหมาย ของคำราชาศัพท์ ได้น้อยกว่า ๕ คำ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๕ - ๖ หมายถึง ดี

คะแนน ๓ - ๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำราชาศัพท์ แปลตามคำศัพท์ว่า คำศัพท์ที่ใช้สำหรับพระราชา แต่ในปัจจุบันหมายถึงคำสุภาพไพเราะที่นำมาใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลที่มีฐานะต่าง ๆ ซึ่งแบ่งเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

๑. พระมหากษัตริย์
๒. พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นหม่อมเจ้าขึ้นไป
๓. พระสงฆ์
๔. ข้าราชการผู้ใหญ่
๕. สุภาพชน

ชนิดของคำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์แบ่งตามชนิดของคำได้ ๓ ชนิด ได้แก่ คำนามราชาศัพท์ คำสรรพนามราชาศัพท์ และคำกริยารราชาศัพท์

๑. คำนามราชาศัพท์ คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อสิ่งต่าง ๆ ทั่วไป ซึ่งใช้กับบุคคลที่มีฐานะต่าง ๆ

ตัวอย่าง

- ๑.๑ คำนามราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์

คำราชาศัพท์	ความหมาย
สมเด็จพระบรมราชชนก	พ่อ
สมเด็จพระบรมราชชนนี	แม่
พระราชโอรส	ลูกชาย
พระราชธิดา	ลูกสาว
พระเสีयर	ศิรชะ
พระพักตร์	หน้า
พระทนต์	ฟัน
พระกรรณ	หู
พระอัมรงค์	แหวน
ฉลองพระบาท	รองเท้า

๑.๒ คำนามราชาศัพท์สำหรับพระสงฆ์

คำราชาศัพท์	ความหมาย
ปัจจัย	เงิน
ภัตตาหาร	อาหาร
ห้องสรงน้ำ	ห้องอาบน้ำ
ถาน, เวจกุฎี	ห้องสุขา
คิลานเภลัช	ยารักษาโรค
กุฎิ	เรือนที่พักในวัด
อาสนะ	ที่นั่ง
ไตรจีวร	เครื่องนุ่งห่ม
ลิขิต	จดหมาย
ใบปวารณา	คำแจ้งถวายจตุปัจจัย

๑.๓ คำสุภาพสำหรับสุภาพชน

คำราชาศัพท์	ความหมาย
บิดา	พ่อ
มารดา	แม่
บุตร	ลูก
สามี	ผัว
ภรรยา	เมีย
ศีรษะ	หัว
กระบือ	ควาย
โค	วัว
ยาจก, วนิพก	ขอทาน
โรคเรื้อน	ขี้เรื้อน

๒. คำสรรพนามราชาศัพท์ คือ คำที่ใช้แทนชื่อบุคคล ซึ่งจำแนกตามชนิดของคำบุรุษสรรพนาม ดังนี้

๒.๑ คำสรรพนามบุรุษที่ ๑

คำสรรพนามบุรุษที่ ๑ (ใช้แทนผู้พูด)	ผู้พูด	ใช้กับ
ข้าพระพุทธเจ้า	บุคคลทั่วไป	พระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์
อาตมา อาตมาภาพ	พระสงฆ์	พระมหากษัตริย์ บุคคลทั่วไป
กระผม ดิฉัน	บุคคลทั่วไป	พระสงฆ์ บุคคลทั่วไป

๒.๒ คำสรรพนามบุรุษที่ ๒

คำสรรพนามบุรุษที่ ๒ (ใช้แทนผู้ฟัง)	ผู้พูด	ใช้กับ
ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท	บุคคลทั่วไป	พระมหากษัตริย์ สมเด็จพระบรมราชินีนาถ
ใต้ฝ่าละอองพระบาท	บุคคลทั่วไป	สมเด็จพระบรมราชินี สมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
พระคุณเจ้า	บุคคลทั่วไป	พระสงฆ์

๒.๓ คำสรรพนามบุรุษที่ ๓

คำสรรพนามบุรุษที่ ๓ (ใช้แทนผู้ที่ถูกกล่าวถึง)	ผู้พูด	ใช้กับ
พระองค์	บุคคลทั่วไป	พระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์
ทูลกระหม่อม	บุคคลทั่วไป	พระบรมวงศ์ชั้นสมเด็จเจ้าฟ้า
ท่าน	บุคคลทั่วไป	พระสงฆ์ บุคคลที่เคารพ

๓. คำกริยาราชศัพท์ คือ คำราชาศัพท์ที่เป็นกริยาอาการต่าง ๆ

ตัวอย่าง

๓.๑ คำกริยาราชศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์

คำราชาศัพท์	ความหมาย
บรรทม	นอน
เสวย	กิน
สรง	อาบน้ำ
ประทับ	อยู่ นั่ง
เสด็จสวรรคต	ตาย

๓.๒ คำกริยาราชศัพท์สำหรับพระสงฆ์

คำราชาศัพท์	ความหมาย
ฉัน	กิน
นิมนต์	เชิญ
จำวัด	นอน
สรงน้ำ	อาบน้ำ
มรณภาพ	ตาย

ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านประโยคที่กำหนดให้แล้วค้นหาคำราชาศัพท์ที่ขีดเส้นใต้ในประโยค จากนั้นบอกความหมายของคำราชาศัพท์

๑. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทอดพระเนตรการแสดงของนักเรียน
 คำราชาศัพท์..... ความหมาย.....
๒. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพรปีใหม่แก่ประชาชน
 คำราชาศัพท์..... ความหมาย.....
๓. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปเชียงใหม่
 คำราชาศัพท์..... ความหมาย.....
๔. ๔๐ ปีมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ต่อยอดต้นกล้าให้เติบโตอย่างเข้มแข็งในสังคม
 คำราชาศัพท์..... ความหมาย.....
๕. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเปลี่ยนเครื่องทรงพระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร จากเครื่องทรงฤดูร้อนเป็นเครื่องทรงฤดูฝน
 คำราชาศัพท์..... ความหมาย.....
๖. ทักษะพงศ์ ประเวศวรรัตน์ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายภาพวาดสีน้ำมัน “ดวงแก้วมงคล”
 คำราชาศัพท์..... ความหมาย.....
๗. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงรับการถวายความเคารพของผู้มาเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท
 คำราชาศัพท์..... ความหมาย.....
๘. น้ำพระราชหฤทัยยิ่งใหญ่ พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
 คำราชาศัพท์..... ความหมาย.....

๙. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับช้างพลายศักดิ์สุรินทร์
ไว้ในพระบรมราชานุเคราะห์

คำราชาศัพท์..... ความหมาย.....

๑๐. แสตมภ์ระลึก ๑๐๐ ปี วันประสูติ สมเด็จพระเจ้าฟ้ามงกุฎ

คำราชาศัพท์..... ความหมาย.....



ชื่อ-สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

เฉลยใบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านประโยคที่กำหนดให้แล้วค้นหาคำราชาศัพท์จากประโยค จากนั้นบอกความหมายของคำราชาศัพท์

๑. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทอดพระเนตรการแสดงของนักเรียน

คำราชาศัพท์.....ทอดพระเนตร..... ความหมาย.....ดู.....

๒. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพรปีใหม่แก่ประชาชน

คำราชาศัพท์.....พระราชทาน..... ความหมาย.....การให้ของพระราชา.....

๓. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปเชียงใหม่

คำราชาศัพท์.....เสด็จพระราชดำเนิน..... ความหมาย.....ไป (ใช้แก่พระเจ้าแผ่นดิน).....

๔. ๔๐ ปีมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ต่อยอดต้นกล้าให้เติบโตอย่างเข้มแข็งในสังคม

คำราชาศัพท์.....น้อมเกล้าฯ..... ความหมาย.....ถวาย.....

๕. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเปลี่ยนเครื่องทรงพระพุทธรูปมหายานรัตนปฐมากร จากเครื่องทรงฤดูร้อนเป็นเครื่องทรงฤดูฝน

คำราชาศัพท์.....เสด็จพระราชดำเนิน..... ความหมาย.....ไป (ใช้แก่พระเจ้าแผ่นดิน).....

๖. ทักษะพงศ์ ประเวศวรรัตน์ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายภาพวาดสีน้ำมัน “ดวงแก้วมงคล”

คำราชาศัพท์.....ทูลเกล้าฯ..... ความหมาย.....ถวาย.....

๗. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงรับการถวายความเคารพของผู้มาเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท

คำราชาศัพท์.....ละอองธุลีพระบาท..... ความหมาย.....คำกล่าวแสดงความเคารพกษัตริย์.....

๘. น้ำพระราชหฤทัยยิ่งใหญ่ พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

คำราชาศัพท์.....น้ำพระราชหฤทัย..... ความหมาย.....น้ำใจ.....

๙. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับช้างพลายศักดิ์สุรินทร์
ไว้ในพระบรมราชานุเคราะห์

คำราชาศัพท์ โปรดเกล้าฯ ความหมาย ทรงพระเมตตา

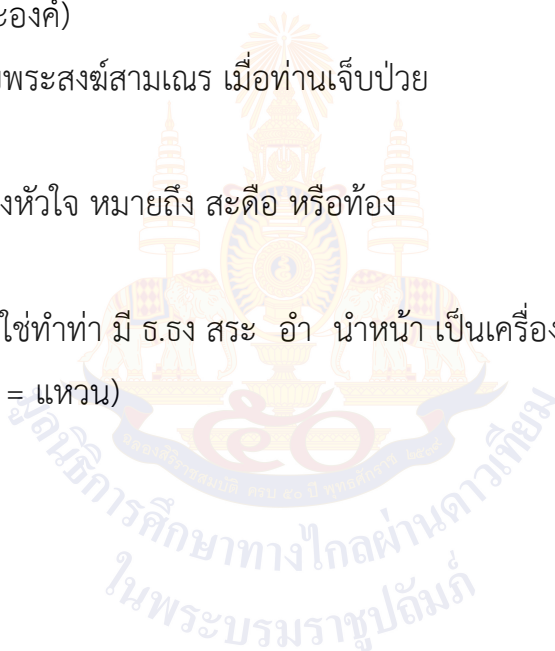
๑๐. แสตมภ์ระลึก ๑๐๐ ปี วันประสูติ สมเด็จพระเจ้าฟ้ามงกุฎ

คำราชาศัพท์ ประสูติ ความหมาย เกิด



สื่อสำหรับครู เรื่อง ปริศนาคำทาย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

๑. นา.....อะไร ไม่ใช่ไร่นา มีไว้สูดดมหาความหอม แปลว่า จมูก
 คำตอบ (พระนาสิก)
๒. ฉลอง.....อะไร ไม่ใช่เฉลิมฉลอง ช่วยกันคิดตริกตรอง หมายถึง เสือพระราชา
 คำตอบ (ฉลองพระองค์)
๓. อา.....อะไร ใช้กับพระสงฆ์สามเณร เมื่อท่านเจ็บป่วย
 คำตอบ (อาพาธ)
๔. นา.....อะไร อยู่ห่างหัวใจ หมายถึง สะดือ หรือท้อง
 คำตอบ (นาภี)
๕. พระจ้ำ.....อะไร ไม่ใช่ทำท่า มี ธ.ธง สระ อ้ำ นำหน้า เป็นเครื่องประดับมีค่าใช้กับนิ้วมือ
 คำตอบ (จ้ำมรงค์ = แหวน)



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑	เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	
รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป.๕/๔ ใช้คำราชาศัพท์

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำราชาศัพท์เป็นคำในภาษาไทยที่ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลระดับต่าง ๆ

๓. สาระการเรียนรู้

คำราชาศัพท์

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกความหมายของคำราชาศัพท์ได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - จัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์ได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - บอกความสำคัญของการใช้คำราชาศัพท์ได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอดในการเรียนได้

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำ ความรู้ไปใช้และต่อยอดใน การเรียนรู้ได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำภาพถ่ายที่มีการใช้คำราชาศัพท์ เช่น บริเวณสะพานลอย ภาพ “ทรงพระเจริญ” หน้าโรงเรียนวังไกลกังวล</p> <p>๒. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>๑. นักเรียนพิจารณาคำราชาศัพท์ที่อยู่ในสื่อ ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของนักเรียน</p> <p>๒. นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับ จุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง คำราชา ศัพท์ (๒)</p>		<p>วิธีการ</p> <p>๑. ประเมินการ ตอบคำถาม</p> <p>๒. ตรวจสอบงานที่ ๕ เรื่อง คำราชา ศัพท์ (๑)</p> <p>๓. สังเกต พฤติกรรม</p> <p>๔. ประเมิน สามารถ วิเคราะห์และ แสดงความ คิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านและนำ ความรู้ไป</p>
<p>ด้านความรู้ (K)</p> <p>- บอกความหมายของคำ ราชาศัพท์ได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (P)</p> <p>- จัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)</p> <p>- บอกความสำคัญของการใช้ คำราชาศัพท์ได้</p>	<p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนพิจารณาคำที่มีความหมาย ตรงกัน (ทั้งคำราชาศัพท์กับความหมาย) ใน เวลาที่กำหนด</p> <p>เสด็จ ขน</p> <p>พระเศียร ที่นั่ง</p> <p>พระพักตร์ ไป</p> <p>พระโลมา หน้า</p> <p>อาสนะ ศีรษะ</p>	<p>๑. นักเรียนพิจารณาคำที่มีความหมาย ตรงกัน</p> <p>เสด็จ ขน</p> <p>พระเศียร ที่นั่ง</p> <p>พระพักตร์ ไป</p> <p>พระโลมา หน้า</p> <p>อาสนะ ศีรษะ</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>- ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>๒. ครูสุ่มนักเรียนเพื่อตอบคำถาม</p> <p>๓. ครูนำเสนอคำ ดังนี้ เข้าพระพุทธเจ้า อาตมา กระผม ดิฉัน ท่าน</p> <p>๔. ให้นักเรียนทบทวนความรู้และร่วมกันแสดง ความคิดเห็นว่าคำราชาศัพท์ดังกล่าวใช้กับ บุคคลใดบ้าง</p> <p>๕. ครูสุ่มนักเรียนเพื่อตอบคำถาม</p>	<p>๒. (แนวคำตอบ)</p> <p>เสด็จ ไป พระเศียร ศีรษะ พระพักตร์ หน้า พระโลมา ขน อาสนะ ที่นั่ง</p> <p>๓. นักเรียนอ่านคำที่ครูนำเสนอ</p> <p>เข้าพระพุทธเจ้า อาตมา กระผม ดิฉัน ท่าน</p> <p>๔. นักเรียนทบทวนความรู้และร่วมกันแสดง ความคิดเห็น</p> <p>๕. นักเรียนที่โดนสุ่มออกมาตอบคำถาม (แนวคำตอบ)</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง คำราชา ศัพท์ (๒)</p> <p>- ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำราชา ศัพท์ (๒)</p>		<p>แก้ปัญหาในชีวิต ได้</p> <p>๕. สังเกต พฤติกรรมของ นักเรียน</p> <p>เครื่องมือ</p> <p>๑. คำถามสำคัญ</p> <p>๒. แบบประเมิน การจัดหมวดหมู่ คำราชาศัพท์</p> <p>๓. แบบประเมิน พฤติกรรม</p> <p>๔. แบบประเมิน สมรรถนะด้าน การใช้ทักษะชีวิต</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ครู : จากการศึกษาใบความรู้และการ แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นคำราชาศัพท์ดังกล่าวใช้ กับบุคคลใดบ้าง	<p>ข้าพระพุทธเจ้า ผู้พูดเป็นบุคคลทั่วไป ใช้กับ พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์</p> <p>อาตมา ผู้พูดเป็นพระสงฆ์ ใช้กับ พระมหากษัตริย์และบุคคลทั่วไป</p> <p>กระผม ดิฉัน ผู้พูดเป็นบุคคลทั่วไป ใช้กับ พระสงฆ์หรือบุคคลทั่วไป</p> <p>ท่าน ผู้พูดเป็นบุคคลทั่วไป ใช้กับพระสงฆ์ หรือบุคคลที่เคารพ</p>			๕. แบบประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)																											
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน																														
	<p>๖. ครูทำตารางชนิดของคำราชาศัพท์ ได้แก่ คำนามราชาศัพท์ คำสรรพนามราชาศัพท์ และ คำกริยาราชศัพท์ จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละคนเลือกบัตรคำราชาศัพท์ไปติดในชนิดของคำราชาศัพท์ให้ถูกต้อง</p> <p>พระเศียร นิมนต์ ดิฉัน พระทนต์ อาตมา ประทับ ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท จำวัด พระกรรม กระป้อ พระราชทาน เสวย บุตร ศีรษะ ข้าพระพุทธเจ้า พระองค์ ปัจจัย ภูมิ</p> <p>๗. ครูให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้อง หากผิดพลาดก็ให้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง</p> <p>๘. ครูและนักเรียนสรุปกิจกรรม และเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามก่อนทำใบงาน</p>	<p>๖. นักเรียนเลือกบัตรคำราชาศัพท์ไปติดในชนิดของคำราชาศัพท์ให้ถูกต้อง</p> <p>แนวคำตอบ</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>ค่านามราชาศัพท์</th> <th>คำสรรพนามราชาศัพท์</th> <th>คำกริยาราชศัพท์</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>พระเศียร</td> <td>ดิฉัน</td> <td>นิมนต์</td> </tr> <tr> <td>พระทนต์</td> <td>อาตมา</td> <td>จำวัด</td> </tr> <tr> <td>พระกรรม</td> <td>ข้าพระพุทธเจ้า</td> <td>พระราชทาน</td> </tr> <tr> <td>ศีรษะ</td> <td>พระองค์</td> <td>เสวย</td> </tr> <tr> <td>บุตร</td> <td>ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท</td> <td>ประทับ</td> </tr> <tr> <td>กระป้อ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ภูมิ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ปัจจัย</td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <p>๗. นักเรียนตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>๘. นักเรียนสรุปกิจกรรม</p> <p>คำราชาศัพท์อาจแบ่งได้ ๓ ชนิด คือ คำนามราชาศัพท์ คำสรรพนามราชาศัพท์ และคำกริยาราชศัพท์</p>	ค่านามราชาศัพท์	คำสรรพนามราชาศัพท์	คำกริยาราชศัพท์	พระเศียร	ดิฉัน	นิมนต์	พระทนต์	อาตมา	จำวัด	พระกรรม	ข้าพระพุทธเจ้า	พระราชทาน	ศีรษะ	พระองค์	เสวย	บุตร	ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท	ประทับ	กระป้อ			ภูมิ			ปัจจัย			<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)</p>		
ค่านามราชาศัพท์	คำสรรพนามราชาศัพท์	คำกริยาราชศัพท์																														
พระเศียร	ดิฉัน	นิมนต์																														
พระทนต์	อาตมา	จำวัด																														
พระกรรม	ข้าพระพุทธเจ้า	พระราชทาน																														
ศีรษะ	พระองค์	เสวย																														
บุตร	ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท	ประทับ																														
กระป้อ																																
ภูมิ																																
ปัจจัย																																

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ต้นเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำใบงานและมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)</p> <p>๒. ครูเดินดูนักเรียนระหว่างการทำใบงานที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒) (โดยครูคอยชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลระหว่างปฏิบัติกิจกรรม)</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานร่วมกัน</p> <p>๔. ครูนำภาพที่มีการใช้คำราชาศัพท์ที่ให้นักเรียนดูไปแล้วในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน มาให้นักเรียนดูอีกครั้งเพื่อเน้นย้ำนักเรียนว่าสามารถพบสื่อที่ใช้คำราชาศัพท์ในชีวิตประจำวัน และถามนักเรียน ดังนี้</p>	<p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงในการทำใบงานที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)</p> <p>๒. นักเรียนลงมือทำในใบงานที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒) (หากไม่เข้าใจสามารถยกมือสอบถาม)</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานพร้อมครู</p> <p>๔. นักเรียนดูภาพที่ครูเตรียมมา แล้วตอบคำถาม</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)</p>	<p>- ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)</p>	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ครู : นอกจากพบคำราชาศัพท์ในสื่อดังกล่าวแล้ว ในชีวิตประจำวันนักเรียนพบการใช้คำราชาศัพท์ในสื่อใดอีกบ้าง	นักเรียน : สามารถพบการใช้คำราชาศัพท์ในสื่ออื่น ๆ เช่น วิทยุทัศน์ขนาดสั้นเผยแพร่ข่าวพระราชสำนัก ในข่าวประกาศจากราชสำนักที่นำเสนอผ่านช่องทางต่าง ๆ ในสื่อสังคม			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามสรุปบทเรียน ดังนี้ ครู : การใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>๒. ครูบอกสิ่งที่นักเรียนจะต้องเตรียมในการเรียนครั้งถัดไป</p>	<p>๑. นักเรียนตอบคำถามสรุปบทเรียน นักเรียน : การใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องทำให้ภาษาที่ใช้ไพเราะ เหมาะสมกับบุคคลและเป็นการสืบสานภาษาไทย</p> <p>๒. นักเรียนจดสิ่งที่ต้องเตรียมในการเรียนครั้งถัดไป</p>			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)
- ๒) ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกความหมายของคำราชาศัพท์ได้	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์ได้	- ตรวจใบงานที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)	- แบบประเมินการจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกความสำคัญของการใช้คำราชาศัพท์ได้	- สังเกตพฤติกรรม	- แบบประเมินพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอดในการเรียนได้	- ประเมินสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านและนำความรู้ไปแก้ปัญหาในชีวิตได้	- แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

รายการประเมิน เรื่อง การจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ของข้อมูล	ระบุเนื้อหาสำคัญได้ ตรงประเด็น ถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	ระบุเนื้อหาสำคัญได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	ระบุเนื้อหาสำคัญได้ ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	ระบุเนื้อหาสำคัญ ได้ แต่ไม่ตรง ประเด็น
๒. การเรียงลำดับ เนื้อหา	เรียงลำดับเนื้อหาได้ ตรงประเด็น ถูกต้องตามเนื้อหา ทั้งหมด	เรียงลำดับเนื้อหา ได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	เรียงลำดับเนื้อหาได้ ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	เรียงลำดับเนื้อหา ได้แต่ไม่ตรง ประเด็น
๓. ความตรงต่อ เวลา	เสร็จตามเวลาที่ กำหนด	-	-	ไม่เสร็จตามเวลา ที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑๐ - ๑๒ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๗ - ๙ หมายถึง ดี

คะแนน ๔ - ๖ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๓ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำราชาศัพท์ แปลตามคำศัพท์ว่า คำศัพท์ที่ใช้สำหรับพระราชอา แต่ในปัจจุบันหมายถึงคำสุภาพไพเราะที่นำมาใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลที่มีฐานะต่าง ๆ ซึ่งแบ่งเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

๑. พระมหากษัตริย์
๒. พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นหม่อมเจ้าขึ้นไป
๓. พระสงฆ์
๔. ข้าราชการผู้ใหญ่
๕. สุภาพชน

หมวดหมู่ของคำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์แบ่งตามชนิดของคำได้ ๕ หมวดหมู่ ได้แก่ หมวดเครื่องใช้ หมวดร่างกาย หมวดเครือญาติ หมวดกริยาอาการ และคำศัพท์ที่ใช้กับพระสงฆ์

๑. หมวดเครื่องใช้

ตัวอย่าง

คำราชาศัพท์	ความหมาย
พระฉาย	กระจกส่อง
พระสนับเพลา	กางเกง
เครื่อง	ของเสวย
พระกระยาเสวย (พระมหากษัตริย์)	ข้าว
รัตพระองค์, พระปั้นเหน่ง	เข็มขัด
พระสุวรรณภิงคาร	คนโทน้ำ
ฉลองพระหัตถ์	ช้อน
พระกุนทล	ตุ้มหู
พระแท่นบรรทม	เตียงนอน
เถาพระสุธารส	ถาดน้ำชา

คำราชาศัพท์	ความหมาย
พระยี่ภู่, พระที่ (ราชวงศ์)	ที่นอน
พระสุธารส	น้ำดื่ม
พระสุธารสชา	น้ำชา
โอสถมวน	บุหรี
พระทวาร	ประตู
พระจุฑามณี	ปิ่น
พระแสงปืน	ปืน
ซั๊บพระองค์	ผ้าเช็ดตัว
ซั๊บพระพักตร์	ผ้าเช็ดหน้า
พระภูษาชุบสรอง, ผ้าชุบสรอง, ผ้าสรอง	ผ้าอาบน้ำ
พานพระศรี	พานหมาก
พระวิสูตร, พระสูตร	ม่าน, มุ้ง
ธารพระกร	ไม้เท้า
โอสถประจุ	ยาถ่าย
ฉลองพระบาท	รองเท้า
ฉลองพระหัตถ์ส้อม	ส้อม
ฉลองพระองค์	เสื่อ
น้ำจันท์	เหล้า

๒. หมวดร่างกาย

ตัวอย่าง

คำราชาศัพท์	ความหมาย
พระโลมา	ขน
พระอุณาโลม	ขนระหว่างคิ้ว
ข้อพระบาท	ข้อเท้า
ข้อพระหัตถ์	ข้อมือ
พระชงฆ์	แข้ง
พระศอ	คอ
พระหนุ	คาง
พระขนง	คิ้ว
พระฉายา	เงา
พระนาสิก	จมูก
พระกรรเจียก	จอนหู
พระโมฬี	จุก
พระพักตร์	ดวงหน้า
พระอุรุ	ต้นขา
พระพาหะ	ต้นแขน
พระโสณี	ตะโพก
พระอังคาร	เอাঁกกระดูก
พระอุทร	ท้อง
พระถัน, พระเต้า	นม
น้ำพระเนตร	น้ำตา
พระเขษะ	น้ำลาย
พระกนิษฐา	นิ้วก้อย
พระดรรชนี	นิ้วชี้
พระองคฺลี	นิ้วมือ
พระมังสา	เนื้อ

คำราชาศัพท์	ความหมาย
พระอังสะ	บ่า
พระปับผาสะ	ปอด
พระบังคนเบา	ปัสสาวะ
พระโอษฐ์	ปาก
เส้นพระเจ้า, พระเกศา (ราชวงศ์)	ผม
พระฉวี	ผิวหนัง
พระราศี	ผิวหนัง
พระทนต์	ฟัน
พระกัจฉะ	รักแร้
ไโรพระทนต์	ไรฟัน
พระชีวหา	ลิ้น
มูลพระชีวหา	ลิ้นไก่
พระนาภี	สะดือ
พระนลาฏ	หน้าผาก
พระขนอง, พระปฤษฎางค์	หลัง
พระชานู	หัวเข่า
พระกรรณ	หู
พระเสโท	เหงื่อ
พระรากขวัญ	ไหปลาร้า
พระอุระ, พระทรวง	อก
พระบังคนหนัก	อุจจาระ
บั้นพระองค์, พระกฤษฎี	เอว

๓. หมวดเครือญาติ

ตัวอย่าง

คำราชาศัพท์	ความหมาย
พระกนิษฐภรรดา	น้องเขย
พระอนุชา	น้องชาย
พระกนิษฐภคินี	น้องสะใภ้
พระปิตุจฉา	ป้า, อา (ฝั่งพ่อ)
พระมาตุจฉา	ป้า, อา (ฝั่งแม่)
พระอัยกา, พระอัยกี	ปู่, ตา
พระชนก, พระบิดา	พ่อ
พระสัสสุระ	พ่อผัว, พ่อตา
พระเชษฐภรรดา	พี่เขย
พระเชษฐา	พี่ชาย
พระเชษฐินี	พี่สะใภ้
พระเชษฐภคินี	พี่สาว
พระชนนี, พระมารดา	แม่
พระสัสสุ	แม่ยาย
พระอัยยิกา	ย่า, ยาย
พระมาตุลา	ลุง, น้า (ฝั่งแม่)
พระปิตุลา	ลุง, อา (ฝั่งพ่อ)
พระชามาดา	ลูกเขย
พระสุณิสา	ลูกสะใภ้
พระสวามี	สามี

๔. หมวดกริยาอาการ

ตัวอย่าง

คำราชาศัพท์	ความหมาย
โปรด	ชอบ
ทอดพระเนตร	ดู
มีพระบรมราชวินิจฉัย	ตัดสิน
ทรงเครื่อง	แต่งตัว
มีพระราชปุจฉา	ถาม
มีพระราชปฏิสันถาร	ทักทายปราศรัย
ทรงพระสำออง	ทาเครื่องหอม
ทรงพระบรรทม	นอน
ประทับ	นั่ง
ทรงพระประชวร	ป่วย
เสด็จ	ไป
เสด็จประพาส	ไปเที่ยว
ทรงพระครรรภ์	มีครรภ์
ทรงพระกั้นแสง	ร้องไห้
เสวย	รับประทาน
ทรงพระสรวล	หัวเราะ
พระราชทาน/ประทาน	ให้
ทรงคม	ไหว้
ต้องพระราชประสงค์	อยากได้
สร่งน้ำ	อาบน้ำ

๕. หมวดคำศัพท์ที่ใช้กับพระสงฆ์

ตัวอย่าง

คำราชาศัพท์	ความหมาย
ฉัน	กิน
ปลงผม	โกนผม
อาราธนา	ขอร้องให้พระกระทำ
อุบาสก, อุบาสิกา	คนรู้จัก
ใบปวารณา	คำแจ้งถวายจตุปัจจัย
นมัสการ	คำปฏิสันถาร (ฆราวาสพูดกับพระสงฆ์)
เจริญพร	คำปฏิสันถาร (พระสงฆ์พูดกับฆราวาส)
ไตรจีวร	เครื่องนุ่งห่ม
ปัจจัย	เงิน
ลิขิต	จดหมาย
ปลงอาบัติ	แจ้งความผิด
นิมนต์	เชิญ
มรณภาพ	ตาย
อาสนะ	ที่นั่ง
จำวัด	นอน
อาพาธ	ป่วย
อาตมา	ภิกษุใช้แทนตัวเมื่อพูดกับบุคคลทั่วไป
โยม	ภิกษุใช้เรียกฆราวาส
คิลานเภสัช	ยารักษาโรค
กุฏิ	เรือนที่พักในวัด
องค์	ลักษณะนามสำหรับพระพุทธรูป
รูป, องค์	ลักษณะนามสำหรับพระภิกษุ
อังคาส	เลี้ยงพระ

คำราชาศัพท์	ความหมาย
เพล	เวลานั้นอาหารกลางวัน
เสนาสนะ	สถานที่พระภิกษุใช้อาศัย
ลาสิกขา	สึก
ถาน, เวจกุฎี	ห้องสุขา
ห้องสรงน้ำ	ห้องอาบน้ำ
ประเคน, ถวาย	ให้
สรงน้ำ	อาบน้ำ
ภัตตาหาร, จังหัน	อาหาร
สลากภัต	อาหารถวายพระด้วยสลาก



ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนศึกษาคำราชาศัพท์ที่กำหนดให้ จากนั้นจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์ โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด ออกแบบให้สร้างสรรค์ และสวยงาม

ภัตตาหาร	พระอนุชา	เสวย	พระราศี	พระสุธารส
ฉลองพระองค์	พระโลมา	ปลงผม	ทอดพระเนตร	พระสัสสุ
พระสุณิสา	อาราธนา	เสด็จ	พระกรรม	น้ำจันทน์
พระองค์ลี	ธารพระกร	ประทับ	พระขามาดา	นมัสการ



เฉลยใบงานที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำราชาศัพท์ (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนศึกษาคำราชาศัพท์ที่กำหนดให้ จากนั้นจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์ โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด ออกแบบให้สร้างสรรค์ และสวยงาม

ภัตตาหาร	พระอนุชา	เสวย	พระราศี	พระสุธารส
ฉลองพระองค์	พระโลมา	ปลงผม	ทอดพระเนตร	พระสัสสุ
พระสุณิสา	อาราธนา	เสด็จ	พระกรรม	น้ำจันทน์
พระองค์ลี	ธารพระกร	ประทับ	พระขามาดา	นมัสการ



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑	เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	
รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป.๕/๓ เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ภาษาถิ่น มีลักษณะเฉพาะทั้งถ้อยคำและสำเนียงที่แตกต่างจากภาษาไทยมาตรฐาน อาจแบ่งออกเป็น ๔ ภาค คือ ภาษาถิ่นภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง และภาคใต้ โดยภาษาถิ่นจะแสดงอัตลักษณ์ ความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของผู้คนในภูมิภาคนั้น ๆ

๓. สาระการเรียนรู้

- ภาษาถิ่น

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- รักความเป็นไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอด สื่อสารกับผู้คนต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอดสื่อสารกับผู้คนต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ</p> <p>ด้านความรู้ (K)</p> <p>- บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (P)</p> <p>- เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <p>ครู : คนต่างท้องถิ่นจะสื่อสารกันได้อย่างไร</p> <p>๒. ให้นักเรียนสังเกตคำใต้ภาพที่ครูติดให้ดู ๓ ภาพ ดังนี้ ภาพกิ่งก่า ภาพจระเข้ และภาพช้าง</p> <p>ครู : ให้นักเรียนบอกว่าคำใดเป็นภาษาของถิ่นใด</p> <p>๓. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>๑. นักเรียนแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <p>นักเรียน : ใช้ภาษากลางในการสื่อสาร</p> <p>๒. นักเรียนเลือกคำภาษาถิ่นไปเติมให้ตรงกับภาพ แล้วสังเกตคำ จากนั้นร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>นักเรียน : กะปอม ภาษาถิ่นอีสาน, เค้ ภาษาถิ่นใต้, จ้าง ภาษาถิ่นเหนือ</p> <p>๓. นักเรียนทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)</p>		<p>วิธีการ</p> <p>๑. ประเมินการตอบคำถาม</p> <p>๒. ใบงานที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)</p> <p>๓. ประเมินการตอบคำถาม</p> <p>๔. ประเมินความสามารถในนำความรู้ไปใช้และต่อยอดสื่อสารกับผู้คนต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
- รักความเป็นไทย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	<p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนสังเกตคำว่า จ้าง กับ ช้าง ที่หมายถึง ช้าง ในภาษาไทยมาตรฐาน</p> <p>ครู : บอกข้อสังเกตที่นักเรียน เจอจาก ๒ คำนี้ ตัวอย่าง</p> <p>คำว่า เชือก (ภาษาไทยมาตรฐาน)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เชือก (ถิ่นอีสาน) - เจ็อก (ถิ่นเหนือ) - ฉือก (ถิ่นใต้) <p>๒. ครูแบ่งกลุ่มหรือให้นักเรียนจับกลุ่มตามอัธยาศัย ศึกษาใบความรู้เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)</p> <p>๓. ครูสุ่มนักเรียนหรืออาสาสมัครออกมาพูดหรือแต่งประโยคที่มีคำภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน และถิ่นใต้ เช่น</p>	<p>๑. นักเรียนสังเกตคำว่า จ้าง กับ ช้าง (พบว่าเกี่ยวกับการใช้ตัวพยัญชนะในภาษาถิ่นเหนือ และถิ่นอีสานเทียบจากภาษาไทยมาตรฐานที่มีตัว ช เป็นพยัญชนะต้น)</p> <p>๒. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องภาษาถิ่น (๑)</p> <p>๓. นักเรียนหรืออาสาสมัครออกมาพูด หรือแต่งประโยคที่มีคำภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน และถิ่นใต้</p>	- ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)		<p>๕. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>เครื่องมือ</p> <p>๑. คำถามสำคัญ</p> <p>๒. แบบประเมินการเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น</p> <p>๓. คำถามสำคัญ</p> <p>๔. แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<ul style="list-style-type: none"> - สวัสดิ์เจ้า ข้าเจ้าเป็นสาวจาวเหนือเจ้า (เหนือ) - ข้าวปั้นเอามากินกับตำบักหุ่งของแม่แซบ หลาย (อีสาน) - พ่อไปลาด แม่ปอกยวนัด (ใต้) <p>๔. ครูถามคำถามนักเรียน โดยใช้วิธีการสุ่ม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนคิดว่าหากคนต่างถิ่นมาสนทนา กันนักเรียนคิดว่า การสื่อสารนั้นจะเป็นอย่างไร - นักเรียนมีวิธีการแก้ปัญหาการสื่อสารนี้ อย่างไร 	<p>๔. นักเรียนตอบคำถามครู ดังนี้</p> <p>นักเรียน : การสื่อสารอาจมีความ คลาดเคลื่อนหรือทำให้เข้าใจผิด</p> <p>นักเรียน : ควรใช้ภาษาไทยมาตรฐานในการ สื่อสาร เนื่องจากประเทศไทยมีการใช้ ภาษาไทยมาตรฐานในการติดต่อสื่อสาร ต่าง ๆ รวมไปถึงหน่วยงานราชการ</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)</p>		๕. แบบประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๕. ครูและนักเรียนสรุปความรู้ร่วมกัน	๕. นักเรียนสรุปความรู้		- ใบงานที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)	
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำใบงานและมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)</p> <p>๒. ครูเดินดูนักเรียนระหว่างการทำใบงานที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑) (โดยครูคอยชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลระหว่างปฏิบัติกิจกรรม)</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานร่วมกัน</p>	<p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงในการทำใบงานที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)</p> <p>๒. นักเรียนลงมือทำในใบงานที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑) (หากไม่เข้าใจสามารถยกมือสอบถาม)</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานพร้อมครู</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามสรุปบทเรียน ดังนี้ ครู : นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้จากเรียนรู้ในวันนี้ไปปรับใช้ได้อย่างไร</p> <p>๒. ครูบอกสิ่งที่นักเรียนจะต้องเตรียมในการเรียนครั้งถัดไป</p>	<p>๑. นักเรียนตอบคำถามสรุปบทเรียน นักเรียน : (แสดงความคิดเห็นแล้วแต่บุคคล)</p> <p>๒. นักเรียนจดสิ่งที่ต้องเตรียมในการเรียนครั้งถัดไป</p>			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)
- ๒) ใบงานที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)
- ๔) บัตรภาพ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	- ใบงานที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)	- แบบประเมินการเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - รักความเป็นไทย	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอด สื่อสารกับผู้อื่นต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ	- ประเมินความสามารถในนำความรู้ไปใช้ และต่อยอด สื่อสารกับผู้อื่นต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ	- แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน การเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้	บอกความหมายของ ภาษาถิ่นได้ตรง ประเด็นถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมายของ ภาษาถิ่นได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้ แต่ไม่ตรงประเด็น
๒. เปรียบเทียบคำ ภาษาถิ่นได้	เปรียบเทียบคำ ภาษาถิ่นได้ ตรง ประเด็นถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	เปรียบเทียบคำ ภาษาถิ่นได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	เปรียบเทียบคำภาษา ถิ่นได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	เปรียบเทียบคำ ภาษาถิ่นได้แต่ ผิดพลาดเยอะ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๗ - ๘	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๕ - ๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๓ - ๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ - ๒	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ต้นเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ภาษาถิ่นบอกความเป็นไทย

เบิ่ง ผ่อ รวมทั้งแล แปลว่าดู
 ใช้แทนคำ “อรอยเหลือ” เมื่อได้กิน
 ไปภาคใดเรียนรู้คำใช้ถูกต้อง
 ภาษาถิ่นบอกความตามลำเนา

ทรอยจั่งฮู้ ลำแต่ว่าภาษาถิ่น
 จะได้ยิน แซ่บอีหลี ที่บ้านเฮา
 แม้ไม่คล่องเพียงเข้าใจความหมายเขา
 บรรพบุรุษเราใช้มาแต่ช้านาน

ประพันธ์โดย นฤกร รุจิเรข

สังเกตคำ

ภาษาถิ่นเหนือ	ภาษาอีสาน	ภาษาถิ่นใต้	ภาษาไทยมาตรฐาน
ผ่อ	เบิ่ง	แล	ดู
ลำแต้	แซ่บอีหลี	ทรอยจั่งฮู้	อройมาก
เฮา	เฮา	เรา	เรา

ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

ภาษาไทยมาตรฐาน คือ ภาษาไทยที่ถือเป็นเกณฑ์ในการสื่อสารและยอมรับกันทั่วไป ซึ่งประเทศไทยได้กำหนดให้ใช้ภาษาไทยสำเนียงของคนกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นภาษาไทยมาตรฐานหรือภาษาทางการ

ภาษาถิ่น เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวันเฉพาะถิ่นเฉพาะภาค ซึ่งแบ่งตามลักษณะภูมิภาคใหญ่ ๆ ได้ ๓ ภาษา คือ ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นอีสาน และภาษาถิ่นใต้

การเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

ภาษาไทยมาตรฐาน	ภาษาถิ่นเหนือ	ภาษาถิ่นอีสาน	ภาษาใต้
ผู้หญิง	แม่หญิง	แม่ญี่ง	หญิง
ผู้ชาย	ป้อชาย	พอชาย	ชาย
พริก	พริก	บักพริก	ตีปลี
ข้าวโพด	ข้าสาลี	เช่าโพด	คง
สับปะรด	ป่าข่านัด	บักนัด	ยานัด
วิ่ง	ล่น	แลน	แล่น
โกหก	ซี้จู้	ซี้ตัว	ซี้ฮก
พูด	อู้	เว้า	แหลง
อร่อย	ล่ำ	แซ่บ	หรอย



ใบงานที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วเปลี่ยนเป็นประโยคที่เป็นภาษาไทยมาตรฐาน



ตัวอย่าง ซ้อยหย่างจนเกิบขาดเบิดแล้ว ฉั้นเดินจนรองเท้าขาดหมดแล้ว

๑. ขอฮักอ้ายต่อไปได้บ่

.....

๒. ชีวิตของเธอเป็นหยังคือพบคือเจอแต่ความเสียใจ

.....

๓. ยื้อเอาไว้ซำได้ บ่อาจหยุดเข็มของนาฬิกา

.....

๔. อ้ายหลอยไปมีเขาแล้วมาบอกเลิกเฮา

.....

๕. น้องจะจวนปีแ้วเหนือ ไปแม่กำปอง นั่งกินน้ำพริกอ่อง ข้าวซอย ผักกาดจ้อ

.....

๖. หื้อฮักเท่าใดบ่ว่าไผ่ก็ท้อ เป็นบ่ฮักเฮาอย่างอ้อ ไม่ต่อแยะต่อไป

.....

๗. อ้ายควงแพนมา ทำจะอ้อมันได้จะได

.....

๘. รถไฟหลบมาทำน้ำตาไฟไหล

.....

๙. ผมเลยเป็นคนขาดหันมาเดินชุนน้ำตาไหล

.....

๑๐. พี่จะพาน้องไปแลหนั่งลุงโนราห์ เทียวงานซักพระสืบสานประเพณี

.....

เฉลยใบงานที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

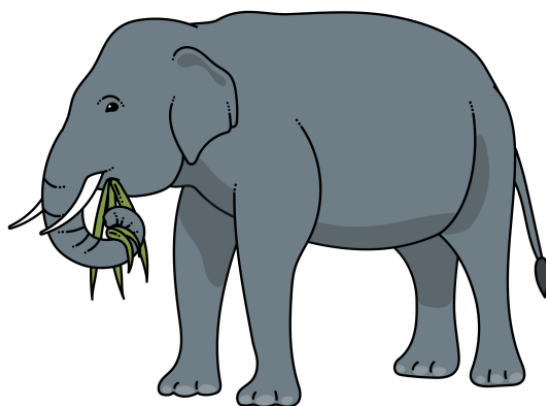
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วเปลี่ยนเป็นประโยคที่เป็นภาษาไทยมาตรฐาน

ตัวอย่าง **ข้อหย่างจนเก็บขาดเบ็ดแล้ว ฉันเดินจนรองเท้าขาดหมดแล้ว**



๑. ขอฮักอ้ายต่อไปได้บ่
ขอรักเธอ (พี่ที่เป็นผู้ชาย) ต่อไปได้ไหม
๒. ชีวิตของเธอเป็นหยั่งคือพบคือเจอแต่ความเสียใจ
ชีวิตของฉันเป็นอะไรถึงได้เจอแต่ความเสียใจ
๓. ยื้อเอาไว้ชำได้ บ่อาจหยุดเข็มของนาฬิกา
ยื้อเอาไว้แค่นั้น ก็ไม่สามารถหยุดเข็มของนาฬิกา
๔. อ้ายหลอยไปมีเขาแล้วมาบอกเลิกเฮา
เธอแอบไปมีเขาแล้วมาบอกเลิกฉัน
๕. น้องจะจวนปีแ้วเหนือ ไปแม่กำปอง นั่งกินน้ำพริกอ่อง ข้าวซอย ผักกาดจ้อ
น้องจะจวนปีที่เที่ยวเหนือ ไปเที่ยวแม่กำปอง นั่งกินน้ำพริกอ่อง ข้าวซอย ผักกาดจ้อ
๖. หื้อฮักเท่าใดบ่ว่าไผ่ก็ท้อ เป็นบ่ฮักเฮาอย่างอ้อ ไม่ต่อแยต่อไป
ให้รักแค่ไหนเป็นใครก็ท้อ เขาไม่รักเราอย่างอ้อ ไม่ต่อแยต่อไป
๗. อ้ายควงแพนมา ทำจะอ้อมันได้จะได
เธอควงแพนมาทำอย่างนี้ได้ยังไง
๘. รถไฟหลบมาทำน้ำตาพิไหล
รถไฟกลับมาทำหน้าตาพิไหล
๙. ผมเลยเป็นคนขาดหันมาเดินชุนน้ำตาไหล
ผมเลยเป็นคนไม่ปกติมาเดินกระวนกระวายน้ำตาไหล
๑๐. พี่จะพาน้องไปแลหนั่งลุงโนราห์ เที้ยวงานชักพระสืบสานประเพณี
พี่จะพาน้องไปดูหนังตะลุง มโนราห์ เที้ยวงานชักพระ สืบสานประเพณี

สื่อสำหรับครู เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาถิ่น (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑	เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	
รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป.๕/๓ เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ภาษาถิ่น มีลักษณะเฉพาะทั้งถ้อยคำและสำเนียงที่แตกต่างจากภาษาไทยมาตรฐาน อาจแบ่งออกเป็น ๔ ภาค คือ ภาษาถิ่นภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง และภาคใต้ โดยภาษาถิ่นจะแสดงอัตลักษณ์ ความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของผู้คนในภูมิภาคนั้น ๆ

๓. สาระการเรียนรู้

- ภาษาถิ่น

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- รักความเป็นไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอด สื่อสารกับผู้คนต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอดสื่อสารกับผู้คนต่างถิ่น</p> <p>ด้านความรู้ (K)</p> <p>- บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (P)</p> <p>- วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาว่า นักเรียนคนใดมีถิ่นฐานเดิมอยู่ในจังหวัดใด ภาคใดบ้าง หรือมีญาติพี่น้อง คนใกล้ชิดอยู่ในถิ่นใด ภาคใด มีคำพูดใดบ้างที่นักเรียนเคยได้ยินในภาษาถิ่นต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนยกตัวอย่างถ้อยคำนั้น ๆ ให้เพื่อนฟัง</p> <p>๒. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสนทนาพูดคุยเกี่ยวกับภาษาถิ่นที่นักเรียนเคยเจอในชีวิตประจำวัน</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)</p>		<p>วิธีการ</p> <p>๑. ประเมินการตอบคำถาม</p> <p>๒. ใบงานที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)</p> <p>๓. ประเมินการตอบคำถาม</p> <p>๔. ประเมินความสามารถในนำความรู้ไปใช้และต่อยอดสื่อสารกับผู้คนต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ</p>
	<p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามจุดประกายความคิด</p> <p>- ภาษาถิ่นแต่ละภาษามีข้อสังเกตอย่างไร</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนจับกลุ่มศึกษาใบความรู้ จากนั้นร่วมกันสรุปข้อสังเกตว่าภาษาถิ่นแต่ละท้องถิ่น</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูถามคำถาม ดังนี้</p> <p>- ภาษาถิ่นแต่ละภาษามีข้อสังเกตอย่างไร</p> <p>๒. นักเรียนจับกลุ่มศึกษาใบความรู้สรุปข้อสังเกตว่าภาษาถิ่นแต่ละท้องถิ่น</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)</p> <p>- รักความเป็นไทย</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>- ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>๓. ให้นักเรียนสังเกตบัตรคำที่ครูติดบนกระดาน ดังนี้</p> <p>บะหนูน บักสีดา บะผาง หนูน ลูกปราง บักปราง หนน หน้อยนา บักมี</p> <p>๔. ครูใช้คำถาม ดังนี้</p> <p>ครู : มีคำใดบ้างเป็นภาษาถิ่นเหนือ สังเกตจากอะไร</p> <p>ครู : คำใดบ้างเป็นภาษาอีสาน สังเกตจากอะไร</p> <p>ครู : คำที่เหลือจะเป็นคำในภาษาถิ่นใต้ นักเรียนคิดว่าคำใดไม่ใช่ชื่อผลไม้</p> <p>๕. ครูสอบถามนักเรียนว่าเกิดข้อสงสัยใดบ้างก่อนเข้าสู่การทำใบงาน</p>	<p>๓. นักเรียนสังเกตบัตรคำ</p> <p>บะหนูน บักสีดา บะผาง หนูน ลูกปราง บักปราง หนน หน้อยนา บักมี</p> <p>๔. นักเรียนตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>นักเรียน : บะหนูน บะผาง เพราะภาษาถิ่นเหนือนักเรียนเรียกชื่อผลไม้โดยมีคำว่า บะ นำหน้า</p> <p>นักเรียน : บักสีดา บักปราง บักมี เพราะมีคำว่า บัก นำหน้าชื่อ</p> <p>นักเรียน : คำว่า หนน ที่หมายถึงถนน คำว่า หนูน คือ ขนุน ลูกปราง หมายถึง มะปราง และหน้อยนา คือ น้อยหน้า</p> <p>๕. นักเรียนยกมือสอบถามเมื่อเกิดข้อสงสัย</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)</p>		<p>๕. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>เครื่องมือ</p> <p>๑. คำถามสำคัญ</p> <p>๒. แบบประเมินการวิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น</p> <p>๓. คำถามสำคัญ</p> <p>๔. แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำใบงานและมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)</p> <p>๒. ครูเดินดูนักเรียนระหว่างการทำใบงานที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒) (โดยครูคอยชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลระหว่างปฏิบัติกิจกรรม)</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานร่วมกัน</p> <p>๔. ครูให้นักเรียน ๒-๓ คนอาสาออกมาแสดงบทบาทสมมติ หรือสาธิตพูด “การใช้ภาษาถิ่นของตน” (ภาษาถิ่นหัวหิน) และอธิบายว่าคำใดหรือการออกเสียงลักษณะใดที่แสดงให้เห็นว่าเป็นภาษาถิ่นของตน เช่น การลงท้ายประโยคว่า “ดี”</p>	<p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงในการทำใบงานที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)</p> <p>๒. นักเรียนลงมือทำใบงานที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒) (หากไม่เข้าใจสามารถยกมือสอบถาม)</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานพร้อมครู</p> <p>๔. นักเรียนอาสาออกมาแสดงบทบาทสมมติหรือออกมาสาธิตพูดภาษาถิ่นของตน</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)</p>	<p>- ใบงานที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)</p>	<p>๕. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ความเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๕. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่า การใช้ภาษาถิ่นดังกล่าวมีข้อดีอย่างไร ข้อจำกัดอย่างไร	๕. นักเรียนแสดงความคิดเห็น นักเรียน : ข้อดี เช่น แสดงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันของคนในพื้นที่เดียวกัน หรือ แสดงความเป็นพวกพ้องสนิทสนมกัน ข้อจำกัด เช่น คนพื้นที่อื่นไม่เข้าใจ หรือ เข้าใจยาก			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูถามคำถามสรุปบทเรียน ดังนี้ ครู : ลักษณะเด่นของภาษาถิ่นเหนือ อีสาน และใต้ มีอะไรบ้าง	๑. นักเรียนตอบคำถามสรุปบทเรียน นักเรียน : ภาษาถิ่นเหนือ : เสียงของคำจะลากยาว ช้า ๆ อ่อนหวาน ฟังไพเราะ ภาษาถิ่นอีสาน : ออกเสียงค่อนข้างเร็ว หนักแน่น คำส่วนใหญ่จะมีเสียงสูง ภาษาถิ่นใต้ : ใช้คำสั้น ๆ ออกเสียงห้วนและเร็ว			
	๒. ครูบอกสิ่งที่นักเรียนจะต้องเตรียมในการเรียนครั้งถัดไป	๒. นักเรียนจดสิ่งที่ต้องเตรียมในการเรียนครั้งถัดไป			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)
- ๒) ใบงานที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น	- ใบงานที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)	- แบบประเมินการวิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - รักความเป็นไทย	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอด สื่อสารกับผู้คนต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ	- ประเมินความสามารถในนำความรู้ไปใช้และต่อยอด สื่อสารกับผู้คนต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ	- แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

รายการประเมิน การวิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้	บอกความหมายของ ภาษาถิ่นได้ตรง ประเด็นถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมายของ ภาษาถิ่นได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้ แต่ไม่ตรงประเด็น
๒. วิเคราะห์ความ แตกต่างของ ภาษาไทย มาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้	วิเคราะห์ความ แตกต่างของ ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้ ตรงประเด็นถูกต้อง ตามเนื้อหาทั้งหมด	วิเคราะห์ความ แตกต่างของ ภาษาไทย มาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	วิเคราะห์ความแตกต่าง ของภาษาไทย มาตรฐานและภาษาถิ่น ได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	วิเคราะห์ความ แตกต่างของ ภาษาไทย มาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้แต่ ผิดพลาดเยอะ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๕ - ๖ หมายถึง ดี

คะแนน ๓ - ๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ภาษาไทยมีการแปรตามถิ่นที่อยู่อาศัยของผู้พูด ทำให้เกิดภาษาไทยถิ่น ซึ่งมีความแตกต่างกันตามภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล ฯลฯ

๑. ความหมายของภาษาถิ่น ภาษาไทยถิ่นและภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาถิ่น หมายถึง ภาษาย่อยของภาษาใดภาษาหนึ่งซึ่งแตกต่างกันไปตามท้องถิ่นที่ผู้พูดอาศัยอยู่

ภาษาไทยถิ่น หมายถึง ภาษาย่อยของภาษาไทยที่ใช้สื่อสารกันในท้องถิ่นต่าง ๆ ในประเทศไทย และมีความแตกต่างกันไปตามท้องถิ่น

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางภาษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรม คนไทยในท้องถิ่นต่าง ๆ ใช้ภาษาไทยแตกต่างกันไปตามถิ่นที่ตนอยู่ ภาษาถิ่นจึงเป็นเอกลักษณ์ ทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของท้องถิ่น โดยทั่วไปคนไทยมักจะบอกได้ว่าผู้พูดภาษานั้นเป็นคนภาคใดของประเทศ

ภาษาไทยมาตรฐาน หมายถึง ภาษาไทยซึ่งเป็นที่ยอมรับให้ใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารทางราชการและการศึกษาทั่วประเทศ

๒. การแยกภาษาและภาษาถิ่น

การพิจารณาว่าภาษาที่ได้ยินได้ฟังเป็นภาษาถิ่นของภาษาใดภาษาหนึ่งหรือเป็นคนละภาษา มีข้อสังเกตในการพิจารณา ๒ ประการ ดังนี้

๒.๑ การแยกภาษาและภาษาถิ่นโดยพิจารณาจากระบบของภาษา

การจะวิเคราะห์ภาษาถิ่นต้องพิจารณาโดยใช้ระบบของภาษาเป็นเกณฑ์ หากเป็นภาษาถิ่นเดียวกันจะมีระบบของภาษาเป็นอย่างเดียวกัน เช่น ภาษาไทยทุกถิ่นมีโครงสร้างของประโยค วลี และการสร้างคำแบบเดียวกัน

ในด้านระบบเสียง ภาษาไทยทุกถิ่นมีระบบเสียงอย่างเดียวกัน ได้แก่ หน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์คล้ายกัน ความแตกต่างหรือความคล้ายคลึงกันในเรื่องของเสียง ว่าจะจะเป็นเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ เป็นอย่างไรระบบระเบียบ

๒.๒ การแยกภาษาและภาษาถิ่นโดยพิจารณาเหตุผลการเมืองการปกครอง

การพิจารณาว่าภาษาใดเป็นคนละภาษา ขึ้นอยู่กับเหตุผลทางการเมืองการปกครอง เช่น ภาษาลาวกับภาษาไทย แม้จะมีระบบภาษาคลายคลึงกันทั้งด้านระบบเสียง ระบบไวยากรณ์ และคำศัพท์พื้นฐาน แต่ถือว่าเป็นคนละภาษา เพราะผู้พูดอยู่ในเขตการปกครองคนละประเทศ

๓. เหตุที่ภาษาแตกออกเป็นภาษาถิ่น

การที่ภาษาหนึ่งแตกออกเป็นภาษาถิ่นหลาย ๆ ภาษานั้น เกิดจากสาเหตุสำคัญ ๒ ประการ คือ ภาวะทางภูมิศาสตร์ และการผสมทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๓.๑ ภาวะทางภูมิศาสตร์

ในสมัยโบราณ ผู้พูดภาษาเดียวกันจำนวนน้อยและอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเดียวต่อมา มีเหตุต่าง ๆ ทำให้ผู้คนที่พูดภาษาเดียวกันนั้นต้องแยกย้ายกันไปมีที่อยู่อาศัยต่างถิ่นห่างไกลกันออกไป เมื่อเวลาผ่านไป ภาษาของคนที่อยู่ในแต่ละถิ่นก็เปลี่ยนแปลงไป ภาษาซึ่งเดิมใช้เหมือนกันก็แตกต่างกันไปเป็นภาษาถิ่นต่าง ๆ ยิ่งอยู่ห่างไกลกันมากและเวลาผ่านไปนานความแตกต่างยิ่งมีมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการออกเสียงและการใช้คำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำว่า ช้าง ภาษาไทยถิ่นเหนือออกเสียงว่า “จ้าง” ไทยถิ่นอีสานออกเสียงว่า “ช่าง” และไทยถิ่นใต้ออกเสียง “ฉ่าง”

คำว่า เกวียน ภาษาไทยถิ่นอีสานออกเสียงว่า “เกียน”

คำว่า พา ซึ่งใช้ความหมายว่า นำ ในภาษาไทยถิ่นกลาง ภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาถิ่นอีสานใช้กับคนเท่านั้น เช่น พาลูกไปโรงเรียน แต่ภาษาไทยถิ่นใต้ใช้กับสิ่งของด้วย เช่น ไม่ได้พาสมุดมา

๓.๒ การผสมทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม

คนไทยตั้งถิ่นฐานในส่วนต่าง ๆ ของประเทศ และเกิดการผสมกลมกลืนทางเชื้อชาติกับกลุ่มชนที่พูดภาษาอื่นอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ทำให้เกิดการผสมกลมกลืนทางภาษาด้วย นอกจากนี้การรับวัฒนธรรมจากกลุ่มชนอื่น ก็อาจจะทำให้ได้รับอิทธิพลทางภาษาของกลุ่มชนนั้น ๆ ด้วย ภาษาไทยในถิ่นต่าง ๆ จึงมีความแตกต่างกัน

สาเหตุ ๒ ประการดังกล่าวนี้ ทำให้ภาษาของแต่ละถิ่นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เมื่อไม่ได้ติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ เข้าก็แตกต่างกันมากขึ้น ทำให้การสื่อสารกับคนต่างถิ่นเข้าใจกันยากขึ้น

๔. การแบ่งกลุ่มภาษาไทยถิ่น

ภาษาไทยถิ่นอาจแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ตามลักษณะที่คล้ายคลึงกันเป็น ๔ กลุ่มพูดกันใน ๔ ภาค คือ ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษาไทยถิ่นกลาง

๕. ความแตกต่างของภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นต่าง ๆ มีลักษณะแตกต่างกันที่เห็นได้ชัด ๒ ประการ คือ ความแตกต่างในด้านระบบเสียง และในด้านการใช้คำ

๕.๑ ความแตกต่างในด้านระบบเสียง

ภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ มีหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ และหน่วยเสียงวรรณยุกต์เป็นหน่วยเสียงสำคัญเหมือนกัน และมีหน่วยเสียงที่ใช้ตรงกันอยู่หลายหน่วยเสียง แต่ก็มีหน่วยเสียงบางหน่วยที่มีใช้เฉพาะบางถิ่น หน่วยเสียงพยัญชนะที่ปรากฏในภาษาถิ่นต่าง ๆ เช่น หน่วยเสียงที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ แต่ไม่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นเหนือ อีสาน และได้แก่หน่วยเสียง ร

ในภาษาไทยถิ่นเชียงใหม่ไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร และ ล เลย แต่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำกับ ว เป็นจำนวนมาก เช่น มีคำว่า แกว่ง แขว่น ควาย เหมือนภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ คำว่า “งวาก” (วก, เลี้ยว, กลับ) “งว้าย” (วก, เลี้ยว, กลับ) งวากงว้าย (เลี้ยว, เบน, หัน)

ภาษาไทยถิ่นอีสานส่วนมากมีหน่วยเสียงสระประสมเพียง ๒ หน่วย คือ อัว และ เอีย ไม่มีหน่วยเสียงสระ เอือ คำว่า มะเขือ จึงออกเสียงเป็นมะเขีย

การที่หน่วยเสียงหนึ่งในภาษาถิ่นหนึ่งใช้ตรงกับอีกหน่วยเสียงหนึ่งในภาษาอีกถิ่นนั้น ในวิชาภาษาศาสตร์เปรียบเทียบเชิงประวัติเรียกว่า หน่วยเสียงหนึ่งปฏิภาคกับอีกหน่วยเสียงหนึ่ง กล่าวคือสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ เช่น หน่วยเสียง ค/kh/ , ท /th/, และ พ/ph/ ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ปฏิภาคกับเสียง ก/k/, ต /t/ และ ฟ /ph/ ในภาษาไทยถิ่นเชียงใหม่ตามลำดับ หมายความว่า คำที่ออกเสียง ค ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ภาษาไทยถิ่นเชียงใหม่จะออกเสียงเป็น ก คำที่ออกเสียง ท ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ภาษาไทยถิ่นเชียงใหม่จะออกเสียงเป็น ป

๕.๒ ความแตกต่างในด้านการใช้คำ

นอกจากด้านเสียงแล้ว ภาษาไทยถิ่นยังแตกต่างกันในด้านการใช้คำอีกด้วย ดังตัวอย่าง

๑) คำที่มีความหมายเดียวกัน ภาษาต่างถิ่นกันอาจใช้คำคนละคำ เช่น

ความหมาย	การใช้คำ			
	ไทยถิ่น กรุงเทพ	ไทย ถิ่นเหนือ	ไทย ถิ่นอีสาน	ไทยถิ่นใต้
ตะไคร้	“ตะไคร้”	“จักไค”	“หั่วสิงไค้”	“ไคร”, “ไคล”
พุ่มนี้	“พุ่มนี้”	“วันพุก”	“มื่ออื่น” เมื่ออื่น	“ต่อโผลก”
เสื่อ	“เสื่อ”	“สาด”	“สาด”	“ซ้าด” (สาด)

๒) คำเดียวกันที่ต่างถิ่นกันอาจใช้ในความหมายต่างกัน เช่น

คำว่า น้ำผึ้ง ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพ หมายถึง น้ำหวานที่ได้จากตัวผึ้งเท่านั้น แต่ภาษาไทยถิ่นสงขลาใช้หมายถึงน้ำตาลด้วย เช่น เรียกน้ำตาลทราย ว่า “น้ำผึ้งทราย” เรียกน้ำตาลบ ว่า “น้ำผึ้งแวน”

๓) คำบางคำมีใช้เฉพาะในถิ่นหนึ่ง ไม่มีในถิ่นอื่น เช่น

ในภาษาไทยถิ่นเหนือมี ข้าวซอย หมายถึง อาหารคล้ายก๋วยเตี๋ยวแยกแต่ใช้เส้นบะหมี่ เป็นอาหารทางเหนือที่ได้รับอิทธิพลมาจากพม่า มีคำว่า คำหั่ว หมายถึง การไปขอขมาและแสดงคารวะต่อผู้ใหญ่ในประเพณีสงกรานต์

ภาษาไทยถิ่นใต้มีคำว่า ชิงเปรต หมายถึง ประเพณีการแย่งอาหารหรือสิ่งของซึ่งมีผู้นำไปวางไว้บนร้านหรือที่ยกพื้น เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ญาติที่ล่วงลับไปแล้วในเทศกาลทำบุญวันสารทเดือนสิบ

ภาษาถิ่นอีสานมีคำว่า ซุบ หมายถึง อาหารประเภทยำ เช่น ซุบหน่อไม้ หมายถึง หน่อไม้ ซุบมะเขี๋ย หมายถึง ยำมะเขือ มีคำว่า ถั่วจ้ำ หมายถึง ผู้ทำพิธีเว่นหรือบูชาผีตามความเชื่อแบบโบราณ



ใบงานที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นโดยสรุปเป็น
แผนภาพความคิด ออกแบบให้สวยงามและสร้างสรรค์



ชื่อ-สกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

เฉลยใบงานที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ต้นเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ภาษาถิ่น (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นโดยสรุปเป็นแผนภาพความคิด ออกแบบให้สวยงามและสร้างสรรค์



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑	เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	
รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป.๕/๓ เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ภาษาถิ่น มีลักษณะเฉพาะทั้งถ้อยคำและสำเนียงที่แตกต่างจากภาษาไทยมาตรฐาน อาจออกเป็น ๔ ภาค คือ ภาษาถิ่นภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง และภาคใต้ โดยภาษาถิ่นจะแสดงอัตลักษณ์ ความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของผู้คนในภูมิภาคนั้น ๆ

๓. สาระการเรียนรู้

- ภาษาถิ่น

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนแผนภาพความคิดสรุปคุณค่าภาษาถิ่นได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - รักความเป็นไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอด สื่อสารกับผู้คนต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้และต่อยอดสื่อสารกับผู้คนต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ</p> <p>ด้านความรู้ (K)</p> <p>- บอกลักษณะของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (P)</p> <p>- เขียนแผนภาพความคิดสรุปคุณค่าภาษาถิ่นได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)</p> <p>- รักความเป็นไทย</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น โดยการตั้งคำถาม ดังนี้</p> <p>ครู : การรู้จักคำภาษาถิ่นต่าง ๆ มีประโยชน์อย่างไร</p> <p>๒. ครูใช้วิธีการสุ่มหรือให้นักเรียนช่วยกันตอบ</p> <p>๓. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น โดยการตั้งคำถาม ดังนี้</p> <p>ครู : ช่วยให้การเรียนรู้คำที่มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น เข้าใจพื้นเพของภาษาถิ่นแต่ละพื้นที่ที่แตกต่างกันไป</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)</p>		<p>วิธีการ</p> <p>๑. ประเมินการตอบคำถาม</p> <p>๒. ใบงานที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)</p> <p>๓. ประเมินการตอบคำถาม</p> <p>๔. ประเมินความสามารถในการนำความรู้ไปใช้และต่อยอดสื่อสารกับผู้คนต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ</p>
	<p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนจับกลุ่มแสดงบทบาทว่าแต่ละกลุ่มเป็นคนต่างท้องถิ่น โดยใช้วิธีการจับฉลากภาษาถิ่น</p> <p>สมมุติว่า นักเรียนรับประทานสับปะรดจานนี้แล้วอร่อยมาก นักเรียนจะพูดเป็นภาษาท้องถิ่นว่าอย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มจับฉลากจากนั้นดูบทบาทที่ครูสมมุติ</p> <p>สมมุติว่า นักเรียนรับประทานสับปะรดจานนี้แล้วอร่อยมาก นักเรียนจะพูดเป็นภาษาท้องถิ่นว่าอย่างไร</p>	<p>- สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ความเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	๒. ครูกำหนดภาษาไทยมาตรฐาน ให้นักเรียน ดังนี้ สับประเด็นงานนี้อร่อยมาก (นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาไปความรู้) ๓. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมานำเสนอ กลุ่มที่ ๑ ภาษาถิ่นเหนือ กลุ่มที่ ๒ ภาษาถิ่นอีสาน กลุ่มที่ ๓ ภาษาถิ่นใต้ ๔. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมร่วมกัน การรู้จักคำภาษาถิ่นต่าง ๆ มีประโยชน์อย่างไร แนะนำเพิ่มเติม เมื่อผู้คนที่ท้องที่หรือท้องถิ่นต้องมาพูดคุยกัน จึงมีการกำหนดภาษาไทยมาตรฐานหรือ	๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านภาษาไทย มาตรฐานที่ครูกำหนดแล้ว แปลเป็นภาษา ถิ่น (นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาไปความรู้) ๓. นักเรียนส่งตัวแทนออกมานำเสนอ กลุ่มที่ ๑ (บ้านัดงานนี้ลำชะหนาดเจ้า) กลุ่มที่ ๒ (บ้านัดงานนี้แซบอีหลีเด้อ) กลุ่มที่ ๓ ยานัดงานนี้หรรอยจั่งฮู้ ๔. นักเรียนร่วมกันสรุปการรู้จักภาษาถิ่นมี ประโยชน์อย่างไร (การเรียนรู้ภาษาถิ่นช่วยเรียนรู้และเข้าใจ และยอมรับความแตกต่างของภาษามากขึ้น ว่าภาษาไทยนอกจากมีภาษาไทยมาตรฐาน	- ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)		๕. สังเกต พฤติกรรมของ นักเรียน เครื่องมือ ๑. คำถามสำคัญ ๒. แบบประเมิน การสรุปคุณค่า ภาษาถิ่น ๓. คำถามสำคัญ ๔. แบบประเมิน สมรรถนะด้าน การใช้ทักษะชีวิต ๕. แบบประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ภาษาไทยถิ่นกลางเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารทางราชการ ๕. ครูตอบคำถามนักเรียนเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนสอบถามเกี่ยวกับเรื่องภาษาถิ่น	แต่ละท้องถิ่นแต่ละภูมิภาคยังมีภาษาถิ่นต่าง ๆ แต่ละท้องถิ่นที่ต่างกันออกไป) ๕. นักเรียนสอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องภาษาถิ่น			
	ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูชี้แจงการทำใบงานและมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓) ๒. ครูเดินดูนักเรียนระหว่างการทำใบงานที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓) (โดยครูคอยชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลระหว่างปฏิบัติกิจกรรม)	๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงในการทำใบงานที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓) ๒. นักเรียนลงมือทำใบงานที่ ใบงานที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓) (หากไม่เข้าใจสามารถยกมือสอบถาม)	- สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)	- ใบงานที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานร่วมกัน	๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานพร้อมครู			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูถามคำถามสรุปบทเรียน ดังนี้ ครู : นักเรียนคิดว่าภาษาถิ่นมีคุณค่าอย่างไร และเกี่ยวข้องกับนักเรียนอย่างไรกับนักเรียน	๑. นักเรียนตอบคำถามสรุปบทเรียน นักเรียน : ตอบตามความคิดเห็นของนักเรียน (แนวการตอบ) ภาษาถิ่นเป็นภาษาย่อยของภาษาไทยที่ใช้สื่อสารในแต่ละท้องถิ่นต่าง ๆ ที่มีลักษณะพิเศษ มีลีลาการพูดแตกต่างกันออกไป ภาคเหนือ มักพูดลากเสียงยาว ซ้ำ ๆ ทำเสียงเจ้าให้อ่อนหวานน่าฟัง ภาคอีสาน มักพูดค่อนข้างเร็วใช้เสียงสูง ๆ ภาคใต้ มักพูดเร็ว ๆ สั้น ๆ หรือสำเนียงห้วนสั้นกว่าภาคอื่น ดังนั้นการเรียนรู้และยอมรับ			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ครูบอกสิ่งที่นักเรียนจะต้องเตรียมในการเรียนครั้งถัดไป	ภาษาถิ่นต่าง ๆ จะช่วยให้เราเข้าใจผู้คนแต่ละท้องถิ่นมากขึ้น ๒. นักเรียนจดสิ่งที่ต้องเตรียมในการเรียนครั้งถัดไป			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)
- ๒) ใบงานที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของภาษาไทย มาตรฐานกับภาษาถิ่น	- ประเมินการตอบ คำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนแผนภาพความคิดสรุป คุณค่าภาษาถิ่น	- ใบงานที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)	- แบบประเมินการ สรุปคุณค่าภาษาถิ่น	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - รักความเป็นไทย	- ประเมินการตอบ คำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๔) สามารถนำความรู้ไปใช้ และต่อยอด สื่อสารกับผู้คนต่างถิ่น ได้อย่างเข้าใจ	- ประเมิน ความสามารถในนำ ความรู้ไปใช้และต่อ ยอด สื่อสารกับผู้คน ต่างถิ่นได้อย่างเข้าใจ	- แบบประเมิน สมรรถนะด้าน การใช้ทักษะชีวิต	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

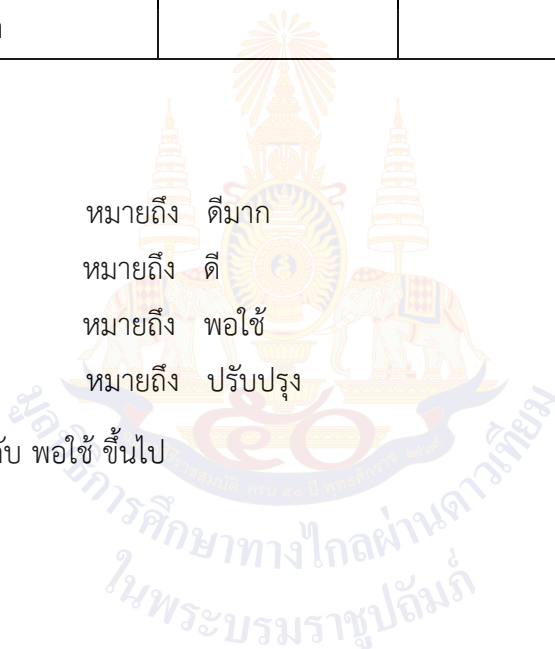
เกณฑ์การประเมิน การสรุปคุณค่าภาษาถิ่น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้	บอกความหมายของ ภาษาถิ่นได้ตรง ประเด็นถูกต้องตาม เนื้อหาทั้งหมด	บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมายของ ภาษาถิ่นได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	บอกความหมาย ของภาษาถิ่นได้ แต่ไม่ตรงประเด็น
๒. สรุปคุณค่า ภาษาถิ่นได้	สรุปคุณค่าภาษาถิ่น ได้ ตรงประเด็น ถูกต้องตามเนื้อหา ทั้งหมด	สรุปคุณค่าภาษา ถิ่นได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	สรุปคุณค่าภาษาถิ่นได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	สรุปคุณค่าภาษา ถิ่นได้แต่ผิดพลาด เยอะ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๗ - ๘	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๕ - ๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๓ - ๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑ - ๒	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ความสำคัญของภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นเครื่องมือที่ใช้สื่อสารที่ใช้ระหว่างคนในท้องถิ่น ใช้ในการสร้างสรรค์วรรณกรรม และการถ่ายทอดวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นเวลาช้านาน ภาษาถิ่นจึงเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญของท้องถิ่น ซึ่งปรากฏอยู่ในงานคติชนประเภทต่าง ๆ

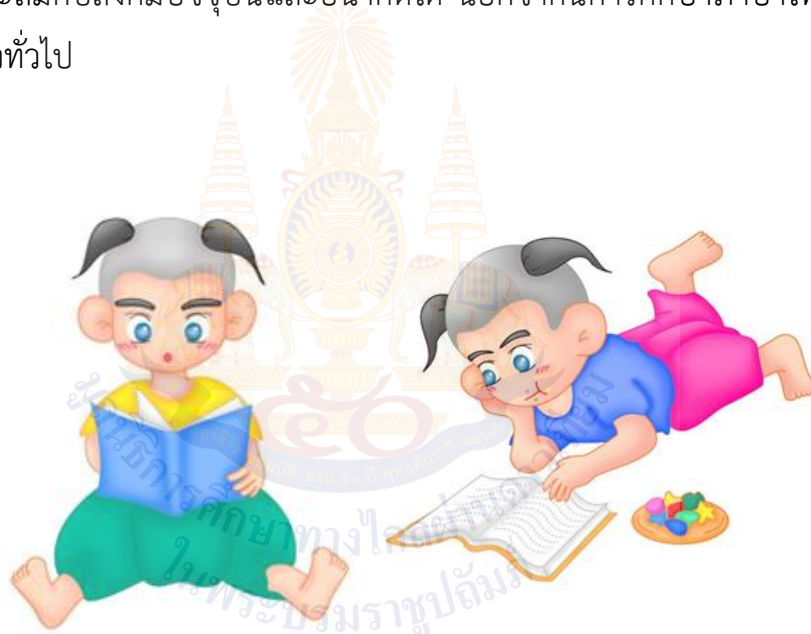
งานคติชนประเภทต่าง ๆ ที่มีบทบาทในสังคมและสืบทอดต่อ ๆ กันมาเป็นเวลานานโดยภาษาถิ่น เช่น มีภาษิตภาษาถิ่น ซึ่งปู่ย่าตายายใช้ในการสั่งสอนอบรมลูกหลานให้ประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสังคม ทั้งในด้านการพูดจา การทำงาน การคบเพื่อน การวางตัวให้เหมาะสมกับกาลเทศะ มีปริศนาคำทายเป็นภาษาถิ่น ที่ฝึกเด็กให้มีไหวพริบปฏิภาณ นำสิ่งที่พบเห็นในท้องถิ่นมาตั้งเป็นคำถาม ทั้งภาษิตและปริศนามักเป็นถ้อยคำที่มีความคล้องจอง มีการเปรียบเทียบที่คมคาย แต่ละท้องถิ่นมีเพลงพื้นบ้าน ทั้งที่เป็นเพลงสำหรับเด็ก เช่น เพลงกล่อมเด็ก เพลงร้องเล่นของเด็ก และเพลงสำหรับผู้ใหญ่ใช้ร้องโต้ตอบระหว่างชายหญิง เช่น ภาคเหนือมีเพลงขอ ภาคอีสานมีหมอลำ และภาคใต้มีเพลงบอก ปู่ย่าตายายเคยเล่านิทาน นิยาย และตำนานพื้นบ้านให้เด็กฟังเป็นภาษาถิ่น งานคติชนดังกล่าวนี้ล้วนมีคุณค่าในการให้คติเตือนใจ สร้างความเพลิดเพลิน ในขณะเดียวกันก็สร้างความสนิมกลมเกลียว กระชับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เฒ่า ผู้แก่กับเยาวชนที่เป็นลูกหลาน

ในด้านวรรณกรรมลายลักษณ์ นับเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจที่ไทยเราเป็นชาติที่ร่ำรวยวรรณกรรม จากการสำรวจของนักวิชาการพบว่าในท้องถิ่นภาคมีวรรณกรรมเป็นจำนวนมากที่จารหรือเขียนบนใบลาน สมุดข่อย สมุดสา บุตดำ และบุตขาว พุทธศาสนามีส่วนส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์วรรณกรรมในท้องถิ่นต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องจริงและเรื่องที่แต่งขึ้น ถ่ายทอดความคิดและอารมณ์ความรู้สึก โดยมีการเล่นเสียง เล่นคำได้อย่างไพเราะ ชาบซึ่งกินใจได้ดีไม่แพกวีและนักเขียนในราชสำนัก วรรณกรรมท้องถิ่นมีทั้งเขียนเป็นบทร้อยแก้วและร้อยกรอง เพลงพื้นบ้านและวรรณกรรมร้อยกรองของแต่ละท้องถิ่นมีรูปแบบคำประพันธ์ที่ได้สร้างสรรค์และสืบทอดกันมาแต่โบราณ

เอกสารตัวเขียนที่ถูกรพบในท้องถิ่นต่าง ๆ ไม่ได้มีแต่บันทึกพื้นบ้านเรื่องทางศาสนาเท่านั้น แต่ยังมีตำนานเกี่ยวกับบ้านเมือง กฎหมาย ตำราเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ตำราสมุนไพร ตำรา การเพาะปลูก ตำราโหราศาสตร์ และตำราพิธีกรรมต่าง ๆ ด้วย นับเป็นที่รวมของภูมิปัญญาแขนง ต่าง ๆ เอกสารเหล่านี้ล้วนใช้ภาษาถิ่นในการถ่ายทอดทั้งสิ้น ภาษาถิ่นจึงมีความสำคัญต่อการศึกษา และการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นอย่างดี

ประโยชน์ของการศึกษาภาษาถิ่น

ภาษาไทยถิ่นมีประโยชน์สำหรับเยาวชนที่เป็นคนในท้องถิ่นอย่างยิ่ง ความรู้ภาษาไทยถิ่น จะช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถสืบทอดและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดมาแต่โบราณ ให้คงอยู่อย่างเหมาะสมกับสังคมปัจจุบันและอนาคตได้ นอกจากนี้การศึกษาภาษาไทยถิ่นยังเป็น ประโยชน์ต่อผู้สนใจทั่วไป



ใบงานที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปคุณค่าของภาษาถิ่นเป็นแผนภาพความคิด ออกแบบให้สวยงามและสร้างสรรค์



ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

เฉลยใบงานที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ภาษาถิ่น (๓)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปคุณค่าของภาษาถิ่นเป็นแผนภาพความคิด ออกแบบให้สวยงามและสร้างสรรค์

คุณค่าของภาษาถิ่น

ภาษาไทยถิ่นสามารถสืบทอดและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างเหมาะสมกับสังคมปัจจุบันและอนาคตได้

ภาษาถิ่นเป็นภูมิปัญญาที่มีความสำคัญต่อการศึกษาและสืบทอดภูมิปัญญาไทย

ภาษาถิ่นทำให้เกิดการสร้างสรรค์วรรณกรรมในท้องถิ่นต่างๆ

ภาษาถิ่นเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญของท้องถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นเครื่องมือที่สื่อสารกันระหว่างคนในท้องถิ่น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การพูดรายงาน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑	เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	
รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ป.๕/๔
 ป.๕/๕
 พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาจากการฟัง การดู และการสนทนา มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การพูดรายงานควรปฏิบัติตามหลักการพูดรายงานและลำดับเนื้อหาให้ถูกต้อง จะทำให้การสื่อสาร ชัดเจน และน่าสนใจ

๓. สาระการเรียนรู้

- การพูดรายงานหน้าชั้นเรียน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการพูดรายงานได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - พูดรายงานเรื่องที่ศึกษาค้นคว้าได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - มีมารยาทในการฟัง การดู และพูด

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) พูดสื่อสารรายงานผลการศึกษาค้นคว้า และตอบคำถาม ประเด็นข้อสงสัยต่าง ๆ ได้

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การพูดรายงาน

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔) พูดสื่อสารรายงานผลการศึกษาค้นคว้า และตอบคำถามประเด็นข้อสงสัยต่าง ๆ ได้</p> <p>ด้านความรู้ (K)</p> <p>- บอกหลักการพูดรายงานได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (P)</p> <p>- พูดรายงานเรื่องที่ศึกษาค้นคว้าได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)</p> <p>- มีมารยาทในการฟัง การดู และพูด</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนความรู้พื้นฐานจากที่เคยเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ผ่านมา เรื่องการพูดรายงาน โดยตั้งประเด็นคำถาม แล้วให้นักเรียนคำตอบลงไปในกระดาษ A๕ ดังนี้</p> <p>- นักเรียนมีวิธีการพูดรายงานอย่างไรให้ผู้ฟังสนใจมากที่สุด</p> <p>๒. เมื่อเขียนเสร็จแล้วไม่ต้องเขียนชื่อนักเรียนลงในกระดาษที่ครูแจกให้ บริเวณกระดาษที่ครูจัดเตรียมไว้ให้</p> <p>๓. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้พื้นฐาน โดยการร่วมกันเขียนแสดงความคิดเห็นลงในกระดาษ A๕ ดังนี้</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>- พูดชัดเจน</p> <p>- เสียงดังฟังชัด</p> <p>- ไม่ตะคอก</p> <p>๒. นักเรียนทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>- PowerPoint เรื่อง การพูดรายงาน</p> <p>- กระดาษ A๕</p> <p>- PowerPoint เรื่อง การพูดรายงาน</p>		<p>วิธีการ</p> <p>๑. ประเมินการตอบคำถาม</p> <p>๒. ประเมินการพูดรายงาน</p> <p>๓. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๔. ประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารรายงานผลการศึกษาค้นคว้า และตอบคำถาม</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การพูดรายงาน

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>- ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างการพูดรายงาน และร่วมวิเคราะห์เกี่ยวกับการพูดรายงาน ดังนี้</p> <p>ครู : นักเรียนได้อะไรจากการดูตัวอย่างการพูดรายงาน</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนจับ/แบ่งกลุ่มกลุ่มศึกษา ค้นคว้าการพูดรายงานจากใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่องการพูดรายงาน</p> <p>๓. ครูให้นักเรียน ๒-๓ คนอาสาหน้าใบงานที่ ๘ และ ๙ เรื่องภาษาถิ่นมาศึกษา มาพูดรายงาน หน้าชั้นเรียน</p>	<p>๑. นักเรียนดูตัวอย่างการพูดรายงาน แล้วตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>นักเรียน : การพูดรายงานที่ดูเริ่มจากการกล่าวทักทาย พูดให้ชัดเจน ออกเสียงให้ถูกต้อง จัดลำดับเนื้อหาเพื่อไม่ให้เวลาพูด ยืดเยื้อ</p> <p>๒. นักเรียนจับ/แบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้าการพูดรายงานจากใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่องการพูดรายงาน</p> <p>๓. นักเรียนที่อาสา ๒-๓ คน นำใบงานที่ ๘ และ ๙ เรื่องภาษาถิ่นมาศึกษา มาพูดรายงานหน้าชั้นเรียน</p>	<p>- PowerPoint เรื่อง การพูด รายงาน</p>		<p>ประเด็นข้อสงสัย ต่าง ๆ ได้</p> <p>๕. ประเมิน ความสามารถใน การพูดสื่อสาร รายงานผล การศึกษาค้นคว้า และตอบคำถาม ประเด็นข้อสงสัย ต่าง ๆ ได้</p> <p>เครื่องมือ</p> <p>๑. คำถามสำคัญ</p> <p>๒. แบบประเมิน การพูดรายงาน</p> <p>๓. แบบสังเกต พฤติกรรม</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การพูดรายงาน

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูให้แต่ละกลุ่มซ้อมพูดรายงานความแตกต่างและคุณค่าของภาษาถิ่น</p> <p>๕. ครูให้นักเรียนสรุปความรู้เรื่องการพูดรายงาน</p>	<p>๔. กลุ่มซ้อมพูดรายงานและสำรวจข้อบกพร่องของตนเอง</p> <p>๕. นักเรียนสรุปความรู้ ดังนี้ นักเรียน : การพูดรายงานที่น่าเชื่อถือควรนำเสนอความรู้ที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟัง</p>	<p>- PowerPoint เรื่อง การพูดรายงาน</p>	<p>- พูดรายงานเรื่อง ภาษาถิ่น</p>	<p>๔. แบบประเมินสมรรถนะด้านการใช้ทักษะชีวิต</p> <p>๕. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p>
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม การพูดรายงาน</p> <p>๒. ครูเดินดูนักเรียน การพูดรายงาน (โดยครูคอยชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลระหว่างปฏิบัติกิจกรรม)</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานร่วมกัน</p>	<p>๑. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม การพูดรายงาน</p> <p>๒. นักเรียนพูดฝึกรายงาน (หากไม่เข้าใจสามารถยกมือสอบถาม)</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องจากการทำใบงานพร้อมครู</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การพูดรายงาน

หน่วยที่ ๑๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๔. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม แต่ละกลุ่มพูด รายงานให้เพื่อนในกลุ่มฟัง หลังจากนั้นแต่ละ กลุ่มเลือกตัวแทนกลุ่มมาพูดรายงานหน้า ชั้นเรียน	๔. นักเรียนแบ่งกลุ่ม พูดรายงานให้เพื่อน ในกลุ่มฟัง แล้วส่งตัวแทนพูดหน้าชั้นเรียน			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูถามคำถามสรุปบทเรียน ดังนี้ ครู : นักเรียนจะนำความรู้และทักษะการพูด รายงานไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร บ้าง ๒. ครูบอกสิ่งที่นักเรียนจะต้องเตรียมใน การเรียนครั้งถัดไป	๑. นักเรียนตอบคำถามสรุปบทเรียน นักเรียน : สามารถนำความรู้เกี่ยวกับ หลักการพูดรายงานไปแนะนำเพื่อนที่ปฏิบัติ ตามหลักการไม่ถูกต้อง และทำทักษะการ พูดเหล่านี้ไปอธิบายความรู้เรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนและการดำเนินชีวิต ๒. นักเรียนจดสิ่งที่ต้องเตรียมในการเรียน ครั้งถัดไป			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การพูดรายงาน
- ๒) PowerPoint เรื่อง การพูดรายงาน
- ๓) บัตรภาพ/บัตรคำ/เกม ฯลฯ
- ๔) สื่อครู

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- พูดรายงานเรื่อง ภาษาถิ่น

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการพูดรายงาน	- ประเมินการตอบ คำถาม	- คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - พูดรายงานเรื่องที่ศึกษาค้นคว้า	- ประเมินการพูด รายงาน	- แบบประเมินการ พูดรายงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มีมารยาทในการฟัง การดู และ พูด	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบสังเกต พฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๔) พูดสื่อสารรายงานผล การศึกษาค้นคว้า และตอบคำถาม ประเด็นข้อสงสัยต่าง ๆ ได้	- ประเมิน ความสามารถในการ พูดสื่อสารรายงานผล การศึกษาค้นคว้า และ ตอบคำถามประเด็น ข้อสงสัยต่าง ๆ ได้	- แบบประเมิน สมรรถนะด้าน การใช้ทักษะชีวิต	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดรายงาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การเรียบเรียง	นำเสนอข้อมูล ถูกต้องทุกประเด็น ลำดับต่อเนื่องเข้าใจ ง่ายวิธีนำเสนอ น่าสนใจ	นำเสนอข้อมูล ถูกต้องร้อยละ ๘๐ ลำดับต่อเนื่อง	นำเสนอข้อมูลถูกต้อง ร้อยละ ๗๐ ลำดับ วกวน	นำเสนอข้อมูล ถูกต้อง ต่ำกว่า ร้อยละ ๔๐ ลำดับ ข้อมูลวกวน
๒. เนื้อหา	ถูกต้องทุกหัวเรื่อง ตอบคำถามพร้อม กับอธิบายและ เพิ่มเติมตรงหัวเรื่อง	ถูกต้องร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ตอบคำถาม ตรงหัวเรื่อง	ถูกต้องร้อยละ ๗๐ ตอบคำถามตรงหัวเรื่อง บางส่วน	ไม่ถูกต้องและไม่ สามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับ เรื่อง
๓. สื่อประกอบ	มีและใช้สื่อประกอบ ที่อธิบายเสริม เนื้อหาและ สอดคล้องกับวิธีการ นำเสนอ	มีและใช้สื่อ ประกอบเนื้อหา และวิธีการนำเสนอ	มีและใช้สื่อประกอบแต่ ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา และวิธีการนำเสนอ	ไม่มีสื่อประกอบ
๔. บุคลิกภาพ	ยืนในท่าที่เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ตัวหนังสือ ไม่ชี้หรือ ส่ายหน้าตาม ตัวอักษร	ยืนในท่าที่ เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ตัวหนังสือ ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	ยืนในท่าที่ไม่เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ส่ายหน้าตามตัวหนังสือ ถูกต้องเป็นส่วนน้อย	ยืนในท่าที่ไม่ เหมาะสม ใช้นิ้วชี้ ตามตัวอักษร และส่ายหน้าตาม ตัวอักษร
๕. น้ำเสียง	พูดชัดเจนและออก เสียงคำถูกต้องได้ยิน เสียงการนำเสนอ ทั่วถึง	พูดชัดเจน และ ออกเสียงคำ ถูกต้อง ได้ยินเสียง การนำเสนอเป็น ส่วนใหญ่	พูดค่อยและออกเสียง คำไม่ถูกต้อง ได้ยิน เสียงไม่ชัดเจน	พูดพิมพ์พู่ พูดค่อย ออกเสียงคำไม่ ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๖ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๑ - ๑๕	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การพูดรายงาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การพูดรายงาน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การพูดรายงาน

การพูดรายงาน เป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าให้ผู้อื่นได้ทราบ ดังนั้น การพูดรายงานจะต้องนำเสนอข้อมูลให้ชัดเจน ถ้าเป็นการรายงานเพียงคนเดียวก็ต้องศึกษาข้อมูลทั้งหมด เพราะเมื่อรายงานจบและมีผู้ซักถามจะได้ตอบได้ถูกต้อง แต่ถ้าแบ่งหัวข้อกันรายงาน จะต้องตกลงกันให้แน่ชัดว่า ใครจะนำเสนอตอนใด เมื่อไร ซึ่งกระบวนการและเนื้อหาจะต้องสอดคล้องกัน

หลักการพูดรายงาน

๑. อ่านเอกสารที่จะต้องรายงานให้ละเอียดตลอดทั้งเรื่อง
๒. เตรียมสื่อที่จะใช้ประกอบการรายงานให้พร้อม เช่น ภาพ แผนภูมิ แผนผัง แผนที่ ฯลฯ
๓. การรายงาน ควรเริ่มด้วยการกล่าวนำ เช่น ผู้ร่วมงาน จุดประสงค์ แหล่งข้อมูล วิธีการทำงาน เป็นต้น
๔. ในขณะที่รายงาน ควรพูดหรืออ่านให้ชัดเจน ออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี
๕. เมื่อจบการรายงานแล้ว ควรเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้ซักถาม

วิธีการนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน

๑. การใช้ภาษา
 - ๑.๑ การใช้ภาษาในการนำเสนอหน้าชั้นเรียนมี ดังนี้
 - ๑.๑ การใช้ภาษาในการพูดรายงานทางวิชาการ ควรใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือกึ่งทางการ ควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาพูด และคำไม่สุภาพ เช่น คำว่า เยอะแยะ ให้ใช้คำว่า มากเป็นพิเศษ
 - ๑.๒ เลือกใช้คำที่กระชับ และสื่อความหมายได้ตรง แม่นยำ ถูกต้อง โดยเฉพาะคำที่มีความหมายคล้าย ๆ กัน ต้องพิจารณาให้ดีกว่าก่อนใช้ เช่น หัวหาญกับกล้าหาญ ส่งเสริมกับสนับสนุน เป็นต้น

๒. การใช้น้ำเสียง

การใช้น้ำเสียงที่พอเหมาะ มีดังนี้

๒.๑ ความดังของเสียงพูดพอประมาณ หรือพอเหมาะกับกลุ่มของผู้ฟัง

๒.๒ ใช้ระดับเสียงที่เป็นธรรมชาติ ไม่พูดเสียงสูงหรือเสียงต่ำจนเกินไป

๒.๓ ไม่พูดเร็วและไม่พูดช้าจนเกินไป ใช้อัตราเร็วปกติ

๓. ลีลาท่าทางการพูด

เนื่องจากการนำเสนอรายงานทางวิชาการเป็นการพูดที่ค่อนข้างจะเป็นทางการ และลักษณะการพูดมักจะเป็นการพูดแบบอ่าน จึงมีจุดอ่อนที่นักเรียนจะต้องระวังคือ การอ่านผิดพลาด ตกหล่น จึงต้องมีการฝึกซ้อมการพูดเสียก่อนจะได้คุ้นกับข้อความ มีการเว้นวรรค เว้นจังหวะ ที่ถูกต้อง และขณะเดียวกันนักเรียนต้องไม่ก้มหน้าตลอดเวลา ต้องหาโอกาสที่จะสบสายตากับผู้ฟังบ้าง จึงจะถือว่ามียลีลาท่าทางการพูดที่ดี

ขณะเดียวกันนักเรียนก็อาจจะใช้มือ หรือส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย เช่น ลำตัว ใบหน้า ศีรษะ เพื่อช่วยสื่อความให้สอดคล้องกับเรื่องที่น่าเสนอได้ เช่น การทำท่าทางประกอบการพูด เป็นต้น

มารยาทในการพูด

๑. กล่าวทักทายผู้ฟังอย่างสุภาพ
๒. ขณะพูดควรสบตาผู้ฟัง
๓. พูดด้วยถ้อยคำที่สุภาพ ออกเสียงชัดเจน ใช้เสียงดังพอประมาณ และน้ำเสียงน่าฟัง
๔. แสดงท่าทางประกอบการพูดอย่างสุภาพและเหมาะสม
๕. เมื่อพูดจบควรกล่าวขอบคุณและกล่าวลาผู้ฟังอย่างสุภาพ

มารยาทในการฟังและการดู

๑. แสดงความสนใจ โดยฟังและดูอย่างสงบ ไม่พูดคุยกัน หรือทำกิจกรรมอื่น
๒. เมื่อต้องการถาม ควรรอโอกาสให้ผู้พูดพูดจบก่อน แล้วยกมือก่อนถาม
๓. ใช้น้ำเสียงและกิริยาที่สุภาพในการซักถาม
๔. เมื่อฟังหรือดูจบ ควรปรบมือให้ผู้พูด

สื่อสำหรับครู เรื่อง การพูดรายงาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การพูดรายงาน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕





แบบประเมินตนเอง

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

๑. กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ฉันทำได้ตามระดับความสามารถของตนเอง และสิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้				สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
๑. อ่านจับใจความสำคัญจากวรรณคดีและวรรณกรรม					<input type="checkbox"/>
๒. อ่านสรุปเรื่อง วิเคราะห์คุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม					<input type="checkbox"/>
๓. ใช้คำราชาศัพท์ได้อย่างถูกต้อง					<input type="checkbox"/>
๔. วิเคราะห์ ประเมินค่าภาษาถิ่น					<input type="checkbox"/>
๕. พุดรายงานจากการศึกษาค้นคว้า					<input type="checkbox"/>

๒. สิ่งที่ยังทำได้ดีและภูมิใจ (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

.....

๓. สิ่งที่ยังไม่เข้าใจ / ยังทำได้ไม่ดี คือ..... (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

.....

๔. สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้นในการเรียนหน่วยต่อไป (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

.....



แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ประจำ : กลางภาค ปลายภาค หน่วยการเรียนรู้ที่.....

สิ่งหนึ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการเรียนวิชานี้ในกลางภาคเรียน คือ

.....
.....

สิ่งที่ฉันชอบ / ทำได้ดี

.....
.....

สิ่งที่ฉันอยากจะบอกคุณครู คือ

.....
.....

สิ่งที่ฉันควรปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น คือ

.....
.....

ฉันน่าจะเรียนรู้ได้ดีกว่านี้หาก

.....
.....